

به یاری کونفرۆشیک

PDF4Kurd

ئارام كاكەي فەلاح

بەيازى گونفرۆشىك

كۆمەتە چىرۆك

Stockholm 1998

من به پیچه وانه‌ی هه‌موو شه و براده‌رانه‌ی که دژی باوکیان
دجه‌نگن، شه کۆمه‌ئه چیرۆکه‌م پیشکەش بێت به باوکم .
که تازه ده‌ستم کردبوو به نووسین پیی و تم:
« کورم! چی ده‌که‌یت... بیکه، به‌س مه‌نووسه، نووسین رۆح
ده‌سووتینیت .
من نه‌متوانی به‌قسه‌ی بکه‌م، به‌لام قسه‌که‌ی راست ده‌رچوو .

دیوه‌خانی شه‌ستیره‌کان

ئىمىرۇ دەيىنىم... ھەر دەيىنىم. ھەستىكى سەير بەو ژوانە دەكەم. دلم خەبەرى داوۋە و زۆر جارېش، كە دلم خەبەر دەدات دىتە دى.

ئەو ھەموو رۆژگارەنە تىپەرىن. ئەو ھەموو ئىوارەنەم لەسەر يەكتەر ھەلچىنەن. ئىستا گۆراوم... پىاسەئى تەنىيى ئىوارەكان منىان گۆرى... دانىشتنى تاك و تەنىيى نىو ئامىزى ئەم باخچەيە منى گۆرى... غوربەتى و بەدبەختى منىان گۆرى. دەبىت (ئەو) ئەو بەزائىت. دەبىت بزائىت، كە من يەكتىكى دىم. دلرەق نىم.

ئىستا گەر بالندەيەك لە ھەر نوختەيەكى ئەم ئاسمانە بەرىنەدا بگرى، منىش دەگرىم. گەر ھات و كۆرپەيەك لە ھەچ قوژبىتىكى ئەم دونىايەدا داچلەكىت، منىش دادەچلەكىم. گەر ئەستىرەيەك بجرىونىت، گۆرانى دەلئىم و ھەر لە خۇمەو دەكەومە سەما.

بۇ نەزائىت؟! دەبىت پىيى بلئىم. بروام پى دەكات. بۇ نايكات؟! باسى تەنىيى خۇمى بۇ دەكەم. پىيى دەلئىم دواى تۇ چ ھەرىمىكى بىدەنگى منى قوت دا، چ ژانىك يەخەى گرتەم و برىستى لى برىم، چ بەدبەختىيەك بووہ ئاشنام. ھەمووى بۇ دەگىرمەوہ. باسى ئەم باخچەيەى بۇ دەكەم، چۆن لە ئامىزىدا ھەموو ئىوارەيەك بە تەماى (ئەو)م. وەك پشكۆيەك دادەنىشم. گەر بىت، دەمبىنئىت چۆن داگىرساوم. گەلایەكى سەوزم و لە ھەرىمى پايىز ھەلھاتووم. دلۆپىك بارانم و لە كىشورەى ھەورە نەبارەكان داچراوم. وەك خەونى مندالل ھەز ناكەم تەواو بىم... چاوەرىم. باسى ھەموو شتىكى بۇ دەكەم. باسى گولە

ڤهنگاوپهنگهکانی باخچهکه. بۆ هه موویانم گئیراوه تهوه... باسی تۆم بۆ
 کردوون... هه موویان تۆ دهناسن... وهک خۆیان دهناسن، چیرۆکی عه شقی
 ئیمه دهزانن. پئی ده لیم، له چاوه پروانی تۆدا چۆن هه موویان سیس بوون،
 ژاکان، چیمه نه که زهرده لگه را، بچووک و تهسک بووه وه. باسی
 ئه ستیرهکانی بۆ ده کهم، چۆن تاک تاک سه ره تاتکی ده کهن. تۆ نابین... له
 ئاسمانیش خۆ و ن ده کهن. گهر پیم بلایت: «وانییه، من هه موویانم ده بینی.»
 پئی ده لیم: «له وانیه ده رکه وتین، به لام من نه مده دین.» بروام پئی ده کات،
 سه رسام ده بیئت. ده زانیئت ته ونی چ عه شقیک دلی ته نیوم... پئی خوش ده بیئت...
 زهرده خه نه ده یگریت... ناز به سه رمدا ده کات... منیش نازهکانی ده گر مه کۆل...
 ماندوو نابم... به ده مییه وه پیده که نم... گهر ریگه م بدات ما چیکیشی ده کهم. بۆ
 نه یکه م! خوشم ده ویت. ده بیئت (ئهو) ئه وه بزانیئت. ده بیئت بزانیئت، که من
 گوڤراوم... دلرِهق نیم، خۆ جارانییش دلم رهق نه بوو، نازانم بۆ هه موویان به
 منیان ده گوت «دلرِهق». خۆ ئه وسایش وهک ئیستا، به شیعریکی جوان دلم
 ده که وته ته په ته پ. هه ست و نه ستم ده که وته سه ما. موچرکیکی پر سۆز
 گیانمی داگیر ده کرد. ده مزانی ئه شق چییه، که چی ئه و بروای پئی نه ده کردم.
 پئی ده گوتم «تۆ دلت زۆر رهقه». ههر له بهر ئه وه ییش جیی هیشتم... ئالیره دا بوو
 جیی هیشتم... له م باخچه یه دا بوو... ئیواره بوو... باران ده باری... خه ریک بوو
 گیانم له بهر بارانه که دا بتویته وه... ئه و گوئی پئی نه دام... چه تری پئی بوو، منیش
 بی چه تر... ئاوری لی نه دامه وه و جیی هیشتم.
 ئیمرۆ ده بیینم... بیگومان ده بیینم... گوله کانیش پئیان زانیوه...
 گه شاونه ته وه... چیمه نه که سه وز بووه، ته نیوه ته وه... ته لبه ندهکانی بریوه...
 بستیک زهوی ئه ویدیوی ته لبه ندهکانیشی سمیوه. ئه مرۆ که هاتمه ئیره،
 سهیری تاقه ئه ستیره ی ریکه وتووی ئاسمانم ده کرد. ته نیایی خۆمی وه بیر

دههينامه وه. كاتيك سه روسيمای خويندمه وه، زانی (ئهو) ديت، ئهستيره كانی
 تريشى بانگ كرد و توپ بوونه وه. ئاسمانيان وروژاند. ئاسمان بووه
 ديوه خانی ئهستيره كان. ديت و دهيبينيت... بروام پي دهكات... بۆ كوئي دهچيت؟
 مني خوش دهويت. له چاوه كانيدا ئه و خوشه ويستيه م دهخوينده وه، به لام جيی
 هيشتم بۆ ئهوي زياتر به خوئه وه بمبهستته وه. بۆ ئهوي سهيري هيچ كچيكي
 تر نه كه م. دلم به هيچ لايه كي تر دا رانه كات. كي دهلي هر له بهر ئه وه نه بووه؟
 باشه گهر وابيت بۆچ نه مبينييه وه؟ بۆ به لامدا نه هاته وه؟ ئه م پرسياره شي لي
 ده كه م. هر ئه م ئيواره يه لي ده كه م. دهبيت به پرسيار وري بكه م. شتي وا
 ده دۆزمه وه له قوتووي هيچ عتاريكدا نه بيت. زورجار بينيومه خوئي لي گيل
 كردووم. دهبيت به گله يي بيشۆمه وه. دهبيت حه شريكي پي بكه م نه بيته وه. نا
 واناكه م! دوايي ده ليت نه گۆراوم و ههروهك جار ان دلم رهقه. به هيمني
 دهيدوینم... پرسياره كانم هه لده گرم بۆ كاتيكي تر. باسي سي سال جودايي بۆ
 ده كه م. باسي فرميسك و شه ونخووني و لاوازي خوئي بۆ ده كه م. باسي
 ههسته ناسكه كه ي خوئي بۆ ده كه م. پي ده ليم ئه و ئيواره يه ي جيت هيشتم،
 وهك شيتيكي ريوه له به شه قامه كاندا ده خولامه وه، تا خو م ون كرد، تا
 هه پروون به هه پروون بووم. دهبيت واي لي بكه م به زه يي پيمدا بيته وه. ته له ي
 بۆ دنيمه وه. ئاخ چۆن؟ خو به زه يي خوشه ويستى نييه؟! ته له يش عشق
 نييه؟! نا واناكه م! باسي ته نيائي خوئي بۆ ده كه م، به شكو دلي نه رم بيت و
 بگري. منيش دواي ئه و ده گريم. ئه و پي ده زانيت دلم رهق نييه. وهك به رد نييه.
 نا، به م شيوه يه ش نا. پيوستيم به فيل و فهره ج نييه. من به بي ئه م ته له يش
 دلم رهق نييه.

ئاخ! خویشم نازانم ئه م دلره قيه م له كوئوه هاتووه؟ چۆن به سه رمدا دا برا؟
 به خوت و خوړايي ئه م تاوانه م پيوه لكا؟ ئه م وه سفه، ئه م برياره دلره قه له

ژنیکی دراوسپمانهوه دهستی پیکرد. تەشەنەیی کرد و خەلکی کۆلانیەکیش
 ھەر وایان پێ دەگوتم. خزم و ناسیاویش ھەر وایان دەگوت.
 مندال بووم. ئیوارە بوو، لە کۆلان لەگەڵ مندالیکیدا بەشەر ھاتم. ئەو شەری
 پێ فرۆشتم، پەلاماری دام و لەناو تۆز و خۆل و بەردا گەوزاندی. زۆر توورە
 بووم. ئەو پستی تێ کردم و رویشتم. منیش بە پەلە ھەستامەو و بەردیکی
 گەرەم بەسەریدا دا. سەریم شکاند... خوین فیچقەیی کرد... نەواندی و ھاواری
 کرد... ترسام... رامکردە مائەو... لە کولانی مریشکەکاندا خۆم شار دەو. مریشکەکان
 کەوتنە گارەگار. بە سەرسامییەو سەیریان دەکردم... ئیم مۆر
 دەبوونەو... وەک پیم بلین «ئەو چی دەکەیت لێرە؟» دواپی پیم ئاشنا بوون و
 بێدەنگ بوون.

دایکی مندالەکە شەو ھاتە مائمان، کۆلی گلەیی لە دایکم کرد، دایکم
 قبوڵی کرد، بانگی کردم، بەلام من لە کولانیەکی نەھاتمە دەروە. خۆم مات
 کردبوو. ھەناسەم لە خۆم بریبوو، دەرترسام. ھەموو مائەکە بەشوینمدا گەرا.
 ماندوو بوو، بەلام بریاری دابوو ھەر بمدۆزیتەو. ھەر کولانیەکی مابوو، بۆ
 ئەویش ھات. دەرگاکی کردەو. ئارەقی شەرمەزاریم کردەو. گوتی:

- وەرە دەروە. دەلێی کەلەشییری. بچۆ ئاشتی بکەرەو!

نەھاتمە دەروە. ترسام بچم بۆ لای و ئەویش بەردەکە بەسەرمدا
 بکیشیتەو. چۆن ھەلەئە و دەکەم؟! ئەو لە من گەرەتر بوو. دایکی
 کورەکیش ھاتە لامانەو، بە غەمبارییەکەو گوتی:

- کورم! وەرە ئاشتی بکەرەو. خۆ ئیو ھاوپی یەکترن!

- نایم و ئەویش ھاوپی من نییە.

ژنەکە بەسەرسوپمانەو سەیریکی دایکی کرد و گوتی:

- ئەم کورەتان چەند دلێرەقە!

ئیتەر ھەر ئەو ھو، دایکیشم سەریکی بۆ لەقاند و دووبارە ی کردەو،
- دلرەق.

لە کولانەکە ھاتمە دەرەو، بۆنی ریقنە و مریشکم لی دەھات، چوومە
ژوورەو و دەستم کرد بە گریان، گریانکی خەست،
ھەمووی بۆ دەگێرمەو، ھیچی لی ناشارمەو، باسی ئەو نیوەرۆیەشی بۆ
دەکم، کە تازە لە قوتابخانە ھاتبوومەو، لە وانە ی میژوودا لیدانم خواردبوو،
لیدانەکەیش لەسەر (سەلاحەدینی ئەیوبی) بوو، دوو رۆژی تەواو بوو مامۆستا
ھەر باسی دەکرد، من حەزم لە وانە ی میژوو نەدەکرد، مامۆستا پرسیاری
ئەو ی کرد، کە ئایا سەلاحەدین کوردە یان عەرەب؟ ھەموومان ھەستاند،
سەرە گەیشتە سەرم، من خەیاڵم رۆشتبوو، ئی ئەو کە ی گرفت ی منە؟! نازانم
بۆ ھەر لە خۆمەو گوتم «ئیسپانییە!» ھەموو قوتابیەکان پیکەنین... بە قاقا
پیکەنین... مامۆستا وای زانی گالتە ی پی دەکم، نەیکردە نامەردی و
دارکاریەکی باشی کردم، دوایی قەلەمی خستە نیو پەنجەکانمەو... توند
دەستمی گوشتی... پەنجەکانم وەخت بوو لە کار بکەون، ھاواریکی شیتانەم کرد،
شەقیکی مزی تۆ ھەلدام و کردمیە دەرەو، کە گەرەمەو مائەو، دەستم
ئاوسا بوو، پەنجەکانم زل زل لە کۆلەوژ دەچوون، دەستم خستە گیرفانمەو،
پیشانی دایکم نەدا، خوشکە بچکۆلەکم لە سەریان بوو، ئیمەش لە حەوشە،
دایکم برنجی بژار دەکرد، پیی گوتم:

- ئا کورم! بچۆ ئەو خوشکەت بینە خوارەو.

نەچووم، بۆ نەگبەتی من، خوشکەکم کەوتە خوارەو، دەست و قاچیکی
شکا، دایکم ھاواری کرد و گریا، بردیان بۆ خەستەخانە، بۆ شەوی
ھینایانەو، منیش بوو بووم بە بەرد، نەمدەزانی چی بکەم؟ دایکم ھەر دەگریا،
سەریکی کردم و گوتی: «دلرەق.»

ھەمووی بۇ دەگىپمەۋە، ئەۋىش بىرۋام پى دەكات، ئەۋ ئاگاي لەم
ھىكايەتەنەي ژيانم نىيە... ھىچم بۇ نەگىپراۋەتەۋە... خەتاي خۆمى تىدايە...
ھەزار جار زياتر يەكتىرمان بىنيۋە، رازى دلم لا نەدركاندوۋە. سەدەھا نامەم
بۇ نوۋسىۋە، باسى منداليم نەكردوۋە. ئەم مەينەتییەم بۇ نەگىپراۋەتەۋە. ئەم
كارەساتە نازانیت. كاتىك پەيوەندى خۆشەۋىستىمانم بۇ دايكم گىپرايەۋە، پىي
گوتم:

- خۆشەۋىستى چى؟! تۆ چوزانى، دلت زۆر رەقە. قور بەسەر ئەۋ كچە.
بەلام ئەمىرۆ بۇ دەگىپمەۋە. باسى ئەۋەشى بۇ دەكەم، چۆن كە ھەمىشە
لەگەلىدا بووم. ئەم رستەيەي دايكمم بىر دەكەۋىتەۋە. مېشكم بەدەستىيەۋە
دەخولايەۋە. تۆيش وات دەزانى گوى نادەمە قسەكانت... وات دەزانى بى
ھەستم.

ۋەختىتى ھەمووی بۇ باس بكەم. ۋەك بەفر كلو كلو منداليمى بەسەردا
دەبارىنم. ۋەك گەردەلوول بۇ دەگىپمەۋە. ۋەك رەشەبا بە روويدا ھەلدەكەم.
نا واناكەم... دەبمە شنەي با ۋ ۋەك مۇسىقا بۇ دەگىپمەۋە. با رەخنەم لى
نەگرىت. ئاخىر چۆن ۋا بكەم؟ ئەۋ منداليمە تفتەم چۆن دەبىتە مۇسىقا؟ بەلام
دەبىت ھەۋل بەدم. ھەرچى ھەيە ۋ نىيە بۇ باس دەكەم. ئەۋىش بىرۋام پى
دەكات. بە چاۋەكانىدا دەزانم بىرۋا دەكات، يان نا. گەر دلتيا بووم بىرۋا دەكات،
شتى ترى بۇ دەگىپمەۋە. باسى ئازايەتى خۆمى بۇ دەكەم. باسى ئەۋەي چۆن
لە كاتى راپەرىنەكەدا، لە كاتى ئازادكردىنى شارەكاندا، لە پىشى پىشەۋە
بووم. تەنھا ئەۋ كاتە دلرەق بووم. خۆيشى ئەۋە دەزانىت... ئاگاي لە ھەموو
شتىكە... بۇ دلرەقى ئەۋ كاتەم لىم دەبووریت. باسى تالانكردەكەي بۇ دەكەم.
من ھىچ شتىكم لە دايرە ۋ كارگەكاندا نەدزىۋە. دەستم بۇ ھىچ نەبردوۋە.
تەنانت لە پاراستنى مۆزەخانەكەشدا بەشدارىم كىردوۋە. ھەمووی بۇ

دهگيرمه وه... پي خوش دهبيت... به چاويكي تر سهيرم دهكات. وهك جاري
 جاران پياسهم له گه لدا دهكات. قهرهباله خم دهكات. چهند خوشه... باخچه كه
 پره له خه لك، پره له جووته دلدار، گول و سهوزايي، هيمني و ماتي. پي ده ليم
 «گوي شل بكه! ورته ي شنه ي با شيعريكه و دهكات لات.» پيده كه نيت. پي
 ده ليم «سه ره لبره و سهيريك بكه! زور پرسياي دهروون وان له سه ره بالي
 نه خشاوه ي په پوله ي خه م، هه لده فرن و جابه جاريش وهكو برژانگيكي ته و
 بزبو سه ره به كون و قوربني سهوزاييدا ده كه ن. لي ناگه ريت، نه م ميشكه
 په سته لي ناگه ريت... نه م ناخه پر تاشه به رده واز ناهي نيت.» نا وا ناليم! باسي
 تاشه به رد ناكه م، نه وهكو نه ويش دلم ي بير بكه ويته وه. باسي گوله كاني بو
 ده كه م، پي ده ليم «سهيري گوله كان بكه! گوي قوت گوي قوت، گوي سهوز،
 گوي سوور، بو حيكايه تي عه شقي ئيمه گوي راده ديرن. تو سهيريان بكه!
 لاسكي مليان تا دي دريتر ده بيت.» پي خوش ده بيت. سه رسام ده بيت. به م
 قسانه تا مالي خويان ده يگه ينم. له سه ري كو لانه كه پي ده ليم «به ياني
 به كتری ده بينن.» نه و ده لیت «له كوئی؟ هر له باخچه كه؟» به لي هر له وئی.
 له وئی به كتريمان ناسي. له وئی جي ت هيشتم. هر له ویش ئاشت بووینه وه.»
 پيده كه نيت، به پي كه نينه كهيدا دياره رازي بووه و به يانيش ديت. بيگومان ديت.
 هه مووي بو ده گيرمه وه. به س بيت، باسي هه موو شتيكي بو ده كه م. ده
 وهره! هه چ كچيكي ته نيا بيته باخچه كه وه، سه رنجي پر وه نه وزي من
 راده چله كي ت، وا ده زانم تو يت. ده وهره! وهك كانيه ك له به رده ممدا ئيستي ك
 بكه، تينوومه. بو نايه ت؟ بو نه هات؟ وا ئيواره ش تي په ري و نه هات. باخچه كه
 وا خه ري كه چول ده بيت... جووته دلداره كان وا خه ري كن كزكز به ره و ماله وه
 ده چنه وه... وا نه ستيره كاني ئاسمانيش خويان شارده وه. نه مرؤيش به ته نيا
 مامه وه. بو نه هات؟! باخچه كه بو ني رهنگ و دهنكي (نه و) لي ديت... بو ني

يەكەم ديدار و يەكەم ناز و يەكەم لەنجە... بۆنى پۇژانى تەنيايى و داچلەكيني
باران و جودايى و كسپەى ئىوارە سەرەپۆيىەكان. ئەمە ئەو باخچەيەيە و بۆنى
(ئەو)ى گرتووە... بۆنى دارمانى خەون و قرچەقرچى دلى ھەتاو و وپىنەى
خەيال و زىزبونى ئىوارە و ويلىبونى شەوى گرتووە. ھەموو شتىك لەم
باخچەيەدا يەكالا دەبىتەو، ھەر لىرەدايە، كە ھەموو شتىك بووئە ئەفسانە و
پەلكەزىرینەى خەياللىش دووى كەوتووە.

چىمەنەكەيش وا خەرىكە وەنەوز دەدات... درەختەكان خەيال بردونىيەو...
بۆ نەھات؟ بەلام ھەر دىت، بۆ كوئى دەچىت؟ ھەموو شتىكى بۆ دەگىرپمەو...
ئەويش بىروام پى دەكات... بىگومان بىروام پى دەكات.

ئابى ۱۹۹۲

* لە گۇڧارى «وان»دا بلاوكرائوتەو... ژمارە «۵» سالى «۱۹۹۳» لاپەرە «۹۳» -
«۹۷».

سه‌مای دارستان

هەر له خۆیهوه دهنوووسیت و هیچی تر، گویم لی ناگریت و پشت گوئی ی خستووم. چۆن وا دهبیت؟! منی کردووه به پالەوانی چیرۆکهکەیی و گویم لی ناگریت. من دهنوووسیت، کهچی هەر منیش به دوایدا رادهکەم. نووسەرێکی چەند سەهیرە! چەند توورەیه! چەند دوودلە! ژیانم پێ دەبەخشیت و سەر بەستیشم ناکات. نایەلێت به دلی خۆم هەلسووکهوت بکەم... هەناسەکانم بەند دەکات... تەنگەنەفەسم دەکات... دەست دەخاتە بینی هەست و نەستم. هەناسە و عەشق و لاساری و کلۆلیم لەژێر فەرمانی ئەودان. جار بە جارێک لیم مۆر دەبیتەوه... وەک تاوانم کردبیت دووکهالی جگەرەکهی دەکات به سەر و دەم و چاومدا. رووباریکم و شەپۆلی ماسییەکانم کپ دەکات... گەردەلوولم و فرینم بەرەو قەفەزی پینووسی ئەوه... تەپ و تۆزێکی غەمگینم و بەر سیمای ئەو ناکەوم، بۆ واز ناهێنیت.

ئاخ! مامەلەیی چەند ناخۆشە... چەند به ئازارە... تۆ بلی ی من تووشی ئەم مەینەتییه م کردبیت!؟

ئێ خۆ خەتای منی تێدانیه، ئەم منەته چیه دەیکات بەسەرمددا. با فریم بدات و هەرگیزاو هەرگیز نەیهتەوه بەلامدا.

مانگێک زیاتر بوو منی فری دابوو لای هەندیک کاغەزی پەش کراوه و پەش نەکراوهی ترهوه... ئەوه ئیمرۆ دەریهینام... دوا کاغزی نووسراوم و له ئامیز گیراوم.

ئای لهو هەموو خۆشییه! ئۆی لهو پەنگە کال و تۆخه جۆر بەجۆرانه! که

پټيان دهگه م و دهيانينم: ههست به خوښی و ژان و ختووكه و داچله كينټيكي سهيردهكه م. فرټم ده داته ناو بوركاني خه يالټيكي ئەفسووناوييه وه... درؤ و ږاستييه كان تيكل و پيكل دهن كت و مت وهكو ژيان.

ته مه نم مانگيكله و توژيكيش زياتر. «من» به گوره يي له دايك بووم. به توپه لټيكل عهشق و ژان ته نيائي و دوو دلييه وه. مندالي خوم بيرناكه ويته وه، يان هه ر نه ميووه... نازانم! من كه چاو هكانم كرده وه: چاو هكان چاو هكاني خوم نه بوون... ږهنگه كانيش له خه يالي مندا جوړيكي تر بوون. ږهش: سپي بوو... سپي: سوور بوو... سوور: قاوه يي. ده مويست خوم ببينم و به سه روسيماي خوم ناشنابم نه مده تواني. قه له ږهشكه يه كي چاو ته ږيش هه ميشه به سه ر سه ر مه وه ده خويڼد و ناويڼه يه كي شكاوي هه لگرتبوو.

خه تا خه تاي من نه بوو... هه له و گونا هه ئه بوو... نووسه ره كه. ئه و نووسي بوو: «حه مه كورپيكي گه نجی ږه شتالهي ماندووه... يه كه م كه سه بيته دارستانه وه». دارستانيش دارستان نه بوو، كيشوهرټك ترس و بيدهنگي له گه ل خويدا هه لگرتبوو. ناله نالي گه لايه كي زه ردي باريوو نه ده هات... زه رده خه نه ي نه ماميك نه بوو... پيره دارټك نه بوو قاقايه ك بزانيته... گوراني بالنده يه كيش نه ده گه يشته گوي... ناوازي شيريني سروشتيش كپ بوو... چهند په له گيايه كي زه رده لگه ږاويش خويڼيكي زه رده له دم و لووتيان ده هات له دوور و نزيكه وه حه په سابوون... چاو هږي ي ليو ته ږكردن بوون.

منيش ته نيا بووم. پټم گوترا بوو: ئەمه توټ و ئەوهش دارستانه. كورپيكي قزلولي ږه شتالهي ماندوو له نيوان داره كاندا... له ناخي بيدهنگيدا... له ئاستي سه مايه ك له ليواري شيتيدا. هيچم نه دزاني. ده بوايه په ي به شته كاني ده ور و پشتم به رم. گويم له نووسه ره كه بگرتايه خوم وون ده كرد... ئەويش گوي ي له من نه گرت بويه خوي ون كرد.

ئەو نووسىيىۋى: «ھەمە عاشقە، عاشقى كىژىكە نەيىبىنۋە»، من نازانم
پاست دەكات يان نا؟! بەلام من نەمدەزانی عشق چىيە تا يەكەم گەلای زەردم
بىنى بارى.

ئەو نووسىيىۋى: «چاۋەكانى ھەمە دوۋكە لاۋىن... جار بەجاریك لە دوو
ھەلماتى قاۋەيى دەچن كە بە دەست مندالە بزىۋەكانەۋە ھەلەۋگەردەكى
ئەمسەر و ئەوسەر دەكەن»، من لەمە ناگەم... من نازانم ھەلمات چىيە، چونكە
منداللى خۆم بىرناكەۋىتەۋە، لە فەرھەنگى دارستانىشدا ھەلمات نىيە.

ئەو نووسىيىۋى: «ھەمە بەدۋاى راستىيەكاندا ۋىلە»، ئاى چەندم پى خوش
بوو كە دۋاى خەتتىكى گەۋرەى بەسەر ئەم رستەيەدا ھىناۋە و كوژاندۋويەتەۋە
و لە جىياتى ئەۋە بە خەتتىكى شىۋاۋ خوشبەختانە نووسىيۋويەتى: «ھەمە
سەيرە!!»، بەلى سەيرم، يەكەم كەسى دارستان ھەر دەبىت مرقىتىكى سەير
بىت، بەدۋاى راستىشدا نەگەرەم، چونكە لە دارستاندا بۇ راستى ناگەرەن.
خۆشىم نەمدەزانی بەدۋاى چىيدا ۋىلم.

ئەوسا كە لەگەل پالەۋانى چىرۆكەكانى تردا بەندكرابووم، ئەوسا كە تەنھا
لاپەرىيەك بووم لەگەل ھەندىك كاغزى رەش كراۋە و رەش نەكراۋەى ترەۋە.
دەمزانی بەدۋاى چىيدا سەرگەردانم، كاتى بەندىيمان جار بەجاریك دەھاتە
لامانەۋە... چەشنى باۋكىكى دلسۆز ئىمەش جگەرگۆشە سەيرى دەكرىن، لەپىر
يەككىمانى لە ئامىز دەگرت... تىي دەروانىن... دىرەكان و بەينى دىرەكانىشى
دەخۋىندەۋە، بىرى دەكرەۋە و بە غەمبارىيەۋە دايدەناينەۋە و جىى
دەھىشتىن، كە دەروىشت، فرمىسكە قەتس ماۋەكانى لا جى دەھىشتىن.
ئىمەش بە بەندكرۋاى دەماينەۋە و فرمىسكەكانىمان ھەلدەقوراند، من ئەوسا
تەنھا بە دۋاى «ئازادىي» دا دەگەرەم، نەك من، بەلكو ھەموومان، زىاتر
ئەۋانىش واين لى كردم بەدۋاى ئەم شتەدا تامەزرۆبم، چونكە ئەۋان تەمەنيان

له من زیاتر بوو. من تهنه کورته چیرۆکیک بووم، توورپه بوونه که بیان زۆرشتی
 فیترکردم. پالەوانی رۆمانیک دهیگوت:

- برۆا بکهن خۆکوشتن، خۆ لوول کردن گهلیک باشتره. ئەمه سی سالی
 تهواوه و تۆزیکم لی نووسراوه.

پالەوانی چیرۆکیکی درێژ دهیگوت:

- هەر ناویشی بۆ نه دۆزیومه تهوه.

کچه پالەوانیکیش تکای دهکرد و دهیگوت:

- کورپینه! ههندیک پرستهی له من لابردووه که له بهر دلان گهلیک شیرینه،
 تکایه دای به هەر کامیکتان بمدهنهوه.

منیش که تههمن مانگیک بوو، له ههمووان مندا لتر بووم... ئەوهندهم خهفته
 نه دهخوارد به لام دوایی که ئەوان ئازادکران و دوورخرانهوه، کهسیان به لامدا
 نه هاتنهوه... لیان نه پرسیمهوه. ههستم به تهنیایی کرد... له تاقانهیی خۆم
 وهپس بووم.

ئەو نووسی بووی: «حهمه هەر دهست دهکات به گیرفانهکانیدا... دهلی ی
 شتیکی گهرهیی لی ون بووه».

من گیرفانم نه بوو تا دهستی پيدا بکهم... به لام ئەو شتهی که لیم ون بوو
 بوو خۆم بووم... خۆم بووم و کهسی تر، هیچی تر نا.

لهو ژيانه جهنجالدا خۆم لهبیر کرد، به لام دهبوایه وا نه بیئت، چونکه من
 پالەوانی چیرۆکیک بووم، دهبوایه ههموو شتهکانی ئەم گهردونه به دەوری
 مندا بخولیتنهوه... بۆ من دروست بن و هەر منیش بیانجولینم. به لام ئەفسوس
 بۆم نه لوا. ههموو شتهکان به سهریه کدا که له که بووبوون.

رەشه بام ناسی، کاتیک: گه لا و درهخته پروتهکان دهله رزین. به وهرزهکان
 ئاشنا بووم، کاتیک: رهنگهکان له نیوان مهرگ و ژياندا دهخولانهوه. فییری

درۆ بووم، کاتیک: بەردەکانم بینی لەگەڵ یەکتەردا باسی دروست کردنی دیواریان دەکرد و دوایش هەڵدەستان و خۆیان دەگرته بآئندەکان یان سەری یەکتریان دەشکاند و خۆتێکی زەرد بە سیمایانەوه دیاربوو. میژووم ناسی، کاتیک: هەموو پۆژیک لە پۆژیک تر گەلیک جیاوازتر بوو. کوشتم بەم چاوانەیی خۆم بینی، کاتیک: کۆرپە گەلایەکی چاوسەوزم بینی دێک لە بینەقاقای گیربووه و دەستیک نەبوو فریای بکەوێت. دەبواوە من هەموو ئەم شتانه بکەم. هەمووشمان... هەر هەمووشمان چاوەڕێی بارانیک بووین بباریت.

نەبوو... نەخێر نەبوو. ئیدی رەنگەکان بەجۆریکی تر نەخشیندران. زریکەکان لەرەیهکی بەرزترین پێ بەخشران. وەرزهکانیش بە ئاوازیکی تر دوان. ئەوه سمۆره بوو لە کونی داره پیرهکانهوه هاته دهری یان پاشه پۆکی میژوو؟ ئەوه تەرزە بوو باری یان پشانەوهی خواکان؟ دووگەلیکی هەلکشوایش بالای دەگەیشته سەقفی ئاسمان... قەلەرەشکەکەیش هەر دەیخویند و هەردەیخویند وازی نەدەهینا.

ئەو نووسی بووی: «ترسیک هەموو پۆچی حەمەیی داپۆشیوو... جار بە جارێکیش خەیاڵ دەبیاتەوه... چەند سەیرە! هەر زۆر بێر لە خۆشەویستەکی دەکاتەوه کە نەیبینیوو».

مابیس ۱۹۹۳

شاوینہ درندہ پیہ کان

ئەو چىيە؟! چ شىۋەيەكى غەرىب و شەرەنگىز و ترسناك لە پشت ئەو پەردە
پەشەو خۆى حەشارداوہ؟! چ بەدبەختىيەكە و مۆل بووہ؟! چ بروسكەيەكى
عەيارە و تەنگى بە رۆحى ھەورەكانى ژوورەكەم ھەلچنىووہ؟! دەبىت كى بىت؟
تارمايەكە و سەرنجە و ئلەكانى شەتەكيان داوم... نەئىيەكە و
قوتبووہتەوہ... لىزمە بارانىكى ناوہختە و خۆى بۆ زەوى قلىش بردووى
جەستەى من ھەلگرتووہ.

ھەتا شەپۆلى فى لىھاتووى ئەو سەرنجە پر سىحر و تەلىسماوييانە
لەويەروە بەرەو ئەم ژوورەى من... سووچ و قوژبىنى دلى من... زەوى نەيارى
رۆحى گلاراوم ھىرش ببەن، من ئاسووہە نابم. كردوومى بە دووكەلىكى
پەنگخواردوو، خۆم نەبىنم.

من ئابلوقەدراوى رق و قىنى رابرووى رۆحىكى شەكەتم، ھەفتەيەك دەبىت
ھاتوومەتە ئەم مألەوہ... ئەم ژوورە بىفەرەوہ. من لە دەردەسەرى و بىتوانايى و
پاكي خۆمدا بوو ھەلھاتم... ھەلھاتم و لەم گەرەكەدا گىرسامەوہ. من چوزانم
لىرەش وازم لى نەئىن. تۆ سەيربەكە! چۆن ناوئىرئىت بەھىچ شىۋەيەك خۆيم پى
نیشان بدات. لە چى دەترسىت؟ بىگومان پالپشتى زۆرە. بۆ بەكاوہخۆ
دەمكوژئىت؟ بۆ پەلەناكات بۆ؟ چەند مروقئىكى بى زەوقىشە! ئەم پەردە پەشە
چىيە ھەلىواسىووہ؟ ديارە زۆر بى بەزەيىيە. ئەمە يەك ھەفتەى تەواوہ لەم
بەرەو سەيرى ئەو بەرەو دەكەم و ئەو پەردە نەعلەتییە لەرەيەك... تەنھا
لەرەيەك چىيە نايكات. جار بە جار يىك نەبىت، ئەو ساتەى كە مۆتە بزىوہكەى

هه ناسه ی سنگی ئەو... وورده زیخی دەرپه پڕیوی رِق و قسینی ئەو
دەیلەرینیتەوه. من لەو بڕوایەدام، ئەگەر ئەو، یەك دوو رۆژی تر بەردەمی
پەنجەرەكەى بەرئەدا، ئەو پەردەیه بە هەناسەى گەرمی گێرەگێت، گێرەگێت
و سیمایەكى قیراویى و دوو سوڤمى خەلوزین دەرەكەون و منیش رزگارم
دەبیت.

ئەمە یەك هەفتەى تەواو ئەم مرۆڤە هاتوو تە گەرەكەمانەوه. بەرامبەر
مالی ئیمە... ژوورەكەى راست بەرامبەر ژوورە تەنیاكەى منە. تۆ بۆلێى ئەمجارە
عەشقی ئەم كۆرە، سیمای من... دلی من... جەستەم... خولیا و خەونەكانم
بگرتتەوه؟

من كچێكى ناشرینم... زۆر ناشرینم. من هەمیشە لەبەر ناشرینیم تەریق
دەبمەوه و ئارەقە دەكەم. یەكەمجار دایكەم ئەم وشە ناشرینە... ئەم راستییە
تالەى پێ و تم. دواى برا گەورەكەم وەك توتى هەر دەیووتەوه. ئیدى هەر بە
ناشرین بانگیان دەكردم. بۆ نەگبەتى و بەدبەختیشم ناوم (جوانە)یە. ئیتر
شتەكان... ئاراستە بەدەكان هیندە پێچەوانەى یەكتر بوون، تا وام لێهات
خۆیشم بڕوام بەوه هینا كە من زۆر ناشرینم.

بەلام نەخیر، هەتا ئەو پەردەیه گێرەگێت، من دیق دەكەم. حەز دەكەم ئەو
پەردە رەشه هەر نەجولیتەوه، چونكە كاتێك لەرە دەكات، من لە شوپینى خۆم
سام دەمگێت. رۆبەریك لە تارماى دەبینم شەپۆل شەپۆل فێ دەگێت. ئەو
كات هەست بە سەرنجە توورەكانى زیاتر دەكەم... بە رِق و بوغز و جنیوی... دل
پەشیوی. نەگبەتە ئیشێكى سەیریان پێ پاسپاردوو... لەوانەیه پارەیهكى
چاكیشى وەرگرتبیت بۆ ئەم مەبەستە! كى چوزانیت؟!

باش بوو ئەم پەردە رەشه هەلواسى... دەنا ئەو لەو پەردەوه ئەم سیمای
ناشرینەى منى دەدى و هەر زوو پەشیمان دەبوووه. ئاخر خەتای منى

تیانییه، گرنگترین شت له ژیانی ئیمه دا په دهیه، که سیک نابینیت په دهیه کی له خوویه وه نه ئالاندییت... ده مامکیکی نه پو شیبیت. که س ناویریت دلی وه که له پی دهست پیشانی ئوی تر بدات. که س سه نه که له ویتتر، له خوئی دهرناکات، ئیمه له پشت په دهه کانه وه دهژین... هه ناسه دههین... دلداری دهکهین... گه وه دههین... ده گرین و رۆحمان تیمارده کهین... هه ز و ئاره زووه کانمان به خپوده کهین، که خه ون دههین، له پشت په دهه کانه وه خه ونه کانمان بۆ په دهه کانی تر... ده مامکه کانی تر... نه وه کانی تر ده گپینه وه، خه ونه کانمان په دهه به په دهه ده رۆن... قورس و شه کهت و ماندوو به لادا دین، له پشت په دهه کانه وه ته له بۆ یه کتر ده نینه وه و خه نی دههین، ئیدی منیش ته له ی خووم ناو ته وه، وای لیده که م سات له دوا ی سات... رۆژ له دوا ی رۆژ منی زیاتر خو شبو ویت... زیاتر بیرم لیکاته وه... سه رقال بیت پیمه وه... غه مگین و دوودل و پارابیت... پیوه م ببه ستریته وه... تا وای لیدیت، گه ر سیماشم ببینیت ده سته ردارم نه بیت و نه مناسیته وه، من ئه زموونم زوره، زوربوون ئه وانه ی باسی عه شق و جوانییان ده کرد، ده یانوت: «جوانی شیوه نییه، کرده وه ی جوانه،» خو من کرده وه کانیشم زور جوان بوون... کچیکی شهرمن بووم، وام ده زانی شهرمکردن جوانییه، وام نه ده زانی، به لکو وایان فیکرکردم.

ئاخ! چۆن هه ر له مندا ئیمه وه ئه و شهرمه یان به سه رمدا سه پاند... ئه و شهرمه ی به شرینقه چوه خویتمه وه و رۆحمی ژه هراوی کرد، له و هه ناسانه ی که بۆم دانرابوون، نه مده توانی زیاتر هه لمژم... له و په نگانه ی پیم ئاشناکران، بۆم نه بوو زیاتر ببینم، بیرمه به هه زاره ها جار دایکم ده یووت: «کچی! تو زور ناشرینیت، هه تا ده توانی شهرم بکه، جوان ده بیت.» ئیدی منیش شهرمی خووم ده کرد، شهرم له هه موو بوونه وه ریک... له هه موو بی گیانیک، شهرم له هه موو په یوه ندییه ک و بوون و ئاوینه و تیکه لاوبوون و ئاره زوویه ک، ته نانه ت شهرمیش

له هه موو مندا ئیک. وهک بالنده یه که له هه وره کان دهرسام و له په رده و دهمامکه ره شهکانی ئاسمان سلّم ده کرده وه. که جار به جار یک، به دز هنیگیه که سه یریکی هه ژاران هی خۆم ده کرد له ئاوینه دا چۆن شه رمیک ده که م، ناشرینتر دهر ده که وتم و پیکه نینم به خۆم ده هات و دوايش دهمدایه پر مه ی گریان... گریانیک که چاوانم وشک ده بوونه وه، رۆحم خۆی تیه ه لده سوو. که رۆحم ژیر ده بووه وه، ته مه نم تیه ه لده چوو. که ته مه نیشم شه که ت ده بوو، ئاسمان ده ستیپ ده کرد. که ئاسمانیش ده وه ستا، گهر دوون تلکی به خۆی ده دا.

به لّی هه ر واشه. هه ر ئیستا په رده ره شه که لاده دات و خۆیم پی نیشانده دات... دهمتر سینیت. ته واو، ئیتر مه ته له که شیکار کرا. نا، وانا کات... دهم و چاوی خۆی به جامانه یه که وه ده ئالینیت و هه ر ئه وه ت زانی گورج دهمانچه که ی دهر ده هینیت و راست پیوهم ده نیت. له وانیه ده ستیشی راست بیت. چۆله که و ریشۆله ی زۆری خست بیه خواره وه... قه تی و که وی چاکی پروت کرد بیه ته وه... ره نگه راوه به رازیشی کرد بیت، کی چوزانیت؟! به لام من ئاگام له خۆمه. ره نگه به یه که م پاروو منی پی قووت نه چیت... یه که م پیک نه م خواته وه... یه که م گولله نه میپکیت. دواي ئه وه خۆم په ناده دهم... په نجه ره که ده شکیت. ئه و فریای ته قه ی دووهم ناکه ویت، دونیا هه راسان ده بیت... خه لک پیده زانن. ئه و ده شله ژیت و سوور هه لده گه ریت... تووره ده بیت و راده کا. هه ر به ریگاوه جنیو بۆ شوینی سه یسه یه ر په وان ده کات و چهند سوینیک ده خوات و هه لدیت. باشتر وایه هه ر له ئیسته وه تووره ی نه که م. بۆ من به پیوه له به رده می ئه م په نجه ره یدا وه ستاوم؟! چهند که لله ره قم. چاکتر وایه په رده قاوه ییه کانم باشتر دابده مه وه و بزانه چی ده بیت؟

ئه وه بۆچی په رده کان ی به ته واوی دادانه وه؟ تۆ بلّی لیم زوویر بوویت؟! ئای چهند سته مه زوویر بوون! چهند سه خته لیک داپران! ئاخ! بۆ ئه و ساته

بههشتییانهی من و ئەو پیکهوه بووین! ئای! بۆ ئەو کاتە دۆزهخییانهی دواى
 لێک دابراڤان. نا، نهخپەر لێک دانەبراین، بەلکو ئەو وازی لیهێنا و خۆی
 جیاکردەوه. دنیاکەهێ خۆی برده ئەولای دونیای منەوه. وهک دوو ئەستیرهى
 غەریب بهیهک بهم ئاسمانی عەدمەدا شوێبووینهوه. بیانوی پێگرتم و پێی
 ووتم: «ناوهکەتم بەدل نییه، بیگۆری چاکتره.» بەلام من دەمزانی لهبەر ناوهکەم
 نییه، بەلکو لهبەر ئەوهیه که من وهک ناوهکەم جوان نیم. ئیتەر ئەو کاتە چەند
 کتیبی دۆزهخی بهپهله خۆیان ههڵدایه کتیبخانەى دلی پهستمهوه. دەرگاگانم
 داخست... پهردەکانم گۆری به رەنگی رەش و دامدانەوه... پیلوی چاوهکانم
 داکووتن... سهعاتهکەى مهچەکم خسته ناو پیالەى چایهکەوه... چک چک تا
 سهڕینایهوه... رۆژمێرهکەم لهت و پهت کرد و ئاوینهکهشم ووردوخاش. جلهکانم
 لهبەر خۆم دادری و بهرووت و قووتی لێی خهوتم. بهلام ئەمیان لهوه ناچیت
 دهستبهردارم بێت... نهگبهته لهولاره بۆ خۆى قنچ و قیت بۆم وهستاوه.
 وادهزانیت نایبینم. لهپشت پهردە قاوهیهکانیهوه سهیرمهکات و لهوه دهچیت
 دلی پیم بکریتهوه. بهس له مرۆفیکى بى زهوق دهچیت... ئەم پهردە قاوهییانه
 چین؟ لهوانیه زۆر بهزهمهت دهستگیربیت. ئەمیان دیاره ههروا بهسانایى
 خۆى نادات بهدهستهوه... تهلیسمی چاوان وپرى ناکهن... شنه و هالا و عهتر و
 عتووری لهش گێژ و مهستی ناکهن. تۆ بلێی ئەمیشیان ههروکو ئەوانی تر
 بێت... ههروابیت و تپههپبیت... بۆ ماوهیهک ههست و خولیا و دل و کلپهى
 دهروون سهرقالی بێت. تۆ بلێی ئەمیشیان ههروکو نهبیت؟! وههمیک
 نهبیت؟! یارییهک نهبیت له یارییه پر قیلاویهکانی سهه ئەم ئەستیره کلۆله.
 بهلام ئاخر بى ئەوهش سهخته... سهخت. ههروکو خۆشه خهونیک... سهفهریک...
 پهنجهرهیهک... یارییهک ساتهکانی ژیان بدزیت. کى چوزانیت؟! بهلکو من
 دوورکوژیش بم. ههرحهنده خۆم له دوورهوه نهبینیه... تهنها و تهنها ئاوینه

دړکاوږییه‌کان منیان ناسیووه. ئەو ئاوینانە‌ی هه‌موو چرکه‌یه‌ک له‌سیما و جه‌سته‌م ده‌چه‌قین و ئی‌سته‌ش رۆحمیان ئەنجن ئەنجن کردووه. من به‌ ئاوینۆچکه‌که‌ی ژووره‌که‌م و یرام، به‌لام ئاوینه‌ مشارییه‌کانی ناخ... ئاوینه‌ دړنده‌ییه‌کانی دهره‌وه‌ چۆن ده‌شکیندرین. ئەو ئاوینه‌ ژه‌هراوییه‌کانە‌ی منیان ناشرین کرد. به‌لام دیاره‌ یه‌کجار به‌و شیوه‌یه‌ ناشرین نیم. ئەوه‌نیه‌ یه‌ک هه‌فته‌یه‌ ئەو کورپه‌ قۆزهم له‌وبه‌ره‌وه‌ تاساندووه... یه‌ک هه‌فته‌یه‌ نه‌مه‌یشتوو ه‌بخه‌ویت... له‌وانه‌یه‌ تیری عه‌شق له‌ دل‌ی چه‌قیبیت.

من هه‌له‌م کرد. ده‌بوايه‌ له‌گه‌ل خۆمدا ده‌مانچه‌یه‌ک... تاپړیک... هه‌یچ نه‌بیت تیروکه‌وانیکم له‌گه‌ل خۆمدا به‌ینایه‌. ئاخ‌ر من له‌م شاره‌دا... له‌م جه‌نگه‌له‌دا که‌سی وا ناسم... که‌سیک پشتم بگریت... به‌هه‌له‌ و که‌تنه‌وه‌ له‌سه‌رم هه‌لباتیت... وه‌ک ئەوسا بمپاریتیت. ئای ئەوسا چه‌ند دل‌سۆزانه‌ منیان شاردووه... نه‌یانه‌یشت به‌رده‌ست بکه‌وم. به‌رده‌ستیان بکه‌وتمايه‌ هه‌لاه‌لایان ده‌کردم... هه‌ر پارچه‌یه‌که‌م به‌ده‌ست یه‌کیکه‌وه‌ ده‌بوو... براه‌یه‌کی... براده‌ریکی... خزمیک... ناسیاویک... نه‌ناسیاویک. ئاخ! من چه‌ند ویستم داوای لیبووردن بکه‌م، به‌لام لیبووردنی چی؟ تازه‌ کار له‌کار ترازابوو. خوینه‌که‌ی رژا... کوشتم... من کوشتم. نه‌خیر من نه‌بووم... نه‌ستی من بوو... نه‌ستی کپکراوی من، بوو به‌ رقیکی سه‌یر و غه‌ریزه‌ ژه‌هراوییه‌کانم قلیبوونه‌وه. ئیواره‌ بوو... ئیواره‌یه‌کی تاریک... نازانم بۆ هه‌ر له‌خۆمه‌وه‌ زه‌وقم هه‌ستابوو... چوومه‌ په‌نایه‌که‌وه‌ دوورده‌ست... به‌نه‌خوینه‌که‌م ترازاند و خه‌ریک بووم... خۆشم نازانم خه‌یالم به‌ چ له‌شیکه‌وه‌ ورووکابوو. به‌ ده‌ستیک من سه‌رقال و ده‌سته‌که‌ی ترم له‌سه‌ر ده‌مانچه‌که‌ بوو. ئەو ده‌مانچه‌یه‌ی بۆ پاریزگاری خۆم هه‌لمگرتبوو. ته‌زوویه‌کی سه‌یر گیانمی داگیرکردبوو، که‌چی له‌په‌ر ئەو کلۆله‌ له‌به‌رده‌مدا قووتبووه‌وه. حه‌په‌سام... ئازاریکی کتوپر جیگای نه‌شنه‌ی ته‌زووی گرته‌وه...

بوومه كيشوهريك له رق... لافاويك له شههوتي بيدهنگراو... شهرميكي بي سنور جهسته مي كوتي... گيانم له ئاره قدا شهلال بوو... جهنگه ليك توورهي له چركه يه كدا هه موو رۆحمي ته نييه وه... ئيتر خۆم بۆ نه گيرا... تهق... تهق پيؤم نا، كوشتم و بۆي ده رچووم.

سه رهتا زۆر دلسۆزانه منيان شاردوه. دلخوشييان ددهامه وه و گالته يان له گه ل ده كردم. هه ر به قسه ي خو ش ده مانچه كه يان لي وه رگرتم و «ئه وه ئه و دارلاستيكه چيه به ده سته وه» چه كيكي قورسيان پي دام. «ئيجا ئه وه هيئي يه كيكي له سه ر بكوژيت»... «تۆ بۆ شتيكي وا يه كيكت ساردكرده وه، ئه ي بۆ شتي تر چي ده كه ي؟».

به لام من نه مكوشتووه... نه خير ئه وه هه رگيز له ئيشي من ناچيت... من رهنگه هه ر بريندارم كرديت... كي چووزانيت؟! به لام چي ده كه يت؟ چي ده لييت به خه ونه كانم؟ خه ونه كانم لينه گه ران ئاسووده و دلپاك بم. ئاخ! بۆ ئه و ساته چۆن نه كرا سه يريكي باشي بكه م، بزانه كوژراوه يان نا؟ هه رچه نده من خوينيكي سوورم بيني رژا، باشه من له چ حاله تيكي سه يريدا بووم؟ بۆ يارمه تيم نه دا و بۆچي فرياي نه كه وتم؟ نه خير من نه مكوشتووه. ئه وه زياتر ئه وان ئه م تاوانه يان نا به ناوچه وانمه وه... ئه و دلسۆزانه ي كه منيان شاردوه... هه ر بۆ ئه وه ي له وي بم و نه گه ريمه وه... هه ر بۆ ئه وه ي ژماره يان زيادييت هه موو رۆژيک چيروكيكيان بۆ ده گييرامه وه. «بروا بکه! ئه مري دوو خزيميان ساردكرده وه... هاتبوون بتكوژن.» «به سه ري تۆ! كه سمان نه بينيووه ئه وه نده خزمي هه بييت وهك ئه وه هه تيووه.»

من ئه وسا كه چهك به شان بووم بۆ ئه وه نه بوو كه جه سته ي خو مي پي پياريم. بۆ ئه وه نه بوو كه له مردن ده ترسيم، به لكو ته نيا بۆ ئه وه بوو كه نه مده ويست بكوژريم و تاوانه كه م به سه ردا بشكيته وه. من بۆ پاكي تي رۆحي

خۆم ھەنگرتبوو. گەر منیان بکوشتایە ئەوەیان دەسەلماند کە تاوانم کردوو و
حەقم لێدەکەنەو. من ئەوسا تەنھا لەو دەترسام و ئیستاش ئەو ترسە لە
پۆم جیا نەبوو تەو... ھەر بۆیە حەزناکەم ئەوەی ئەو بەرەو بەمکوژیت و بە
گوللەیک ساردم بکاتەو.

کانوونی دووھەم ١٩٩٥

* لە گۆڤاری «یەكگرتن»دا بۆکراوەتەو... ژمارە «١٧» سالی «١٩٩٥» لاپەرە
«٢٥١-٢٥٢».

پادشا

كەس وەكو من بە مال گویزانەو پەست نابیت... كەس وەكو من قەلس و مات و
رەنگ زەرد نابیت. هەفتەیهکی تر بریار وایە مال بگۆزمەو... ئای لەو قیامەتە!
هەر لەئێستەو خۆینم وشك بوو... زەندەقم چوو، توورە و تەنیا، لە
ئاسمانیک دەچم نە بآندەیهك بۆم بجریوینیت... نە نیگایەك بە هیچم بزانییت...
نە ئەستێرەیهك خۆیم پێدا شووبكاتەو و نە كۆلارەیهکی نابەلەدیش لە ناکاو
رپی تیم بکەویت.

هەر وەكو وتم مال دەگۆزمەو. هەر لە ئێستەو خەوم لی زراو. پیش
دەخۆمەو و هەست بە تەنیاپیهکی سەیر دەکەم. لەوانەشە ئەو هەستی
تەنیاپیهم... ئەو پەستی و قەلسی و رەنگ زەردیەم پەیوەندیشی بە مال
گواستەو و کەو نەبیت. کی چوزانییت؟ لەوانەیه پەیوەندی بە شتیکی ترهه
هەبیت... پەیوەندی بە رابردوویەکەو... ئەو رابردووی که لە سووچیک لە
سووچەکانی تەمەندا گرمۆلە بوو و خۆی حەشار داو... حەشاردانیك که وا
بەئسانی دەستگیر نەبیت. دەرنا من دە جار زیاتر مالم گویزاوتەو... سەد
جاریش مال گویزانەو م بینوو. لەم بارەدا ئەزموونم گەلیک زۆر، کەچی تی
ناگەم و ناشزانم لەبەرچی لە کاتی مال گویزانەو دا پەستییهکی سەیر
دامدەگریت... هەر لە خۆمەو شەر بە دار و دیوار و نازە دەفرۆشم. گەر دار و
دیوارەکان لیم بینه دەنگ دەیانرووخینم... شووشە پەنجەرەکان هەر بە
هواو تەمە دەکەم. کەللەیی دەبم... خواخوامە ورتەیهک، فزەیهک، چرکەچرکی
سەعاتیک ببیستم هەر بۆ ئەوێ بکەومە گیانیان، کەچی بۆ نەگبەتی هیچ

نابیستم.

دار و دیواریش بینه‌دهنگ، ئەم ژنه رۆح سووکەم فزەیه‌ک ناکات. چاک دەزانیت، من چ دەمارگیریکم. ئەوسا که نازەم هینا، هەر له شاییی ئەلقە لەدەست کردنەکه‌وه... لەو کاتەوه که هەرچی دەرودراسی... برا و خوشک و خزمان... دۆست و هاوڕێیان له هه‌له‌په‌رین و که‌یف و سه‌ما و پیکه‌نیندا بوون، به فرسه‌تم زانی و ئەم لاوازییه‌ی خۆم بۆ نازە درکاند... ئەم دەرگا ئاسنینه ژه‌نگاوییه‌م بۆ خسته سه‌رپشت. به نهرم و نیانییه‌وه پیم وت:

- نازە گیان! دەزگیرانه ئازیزه‌که‌م! له کاتی مال گویزانه‌وه‌دا، هه‌چ وهختی بیت... له هەر کوێ بیت، گەر تووڕه بووم وه‌لام مه‌دەر هوه.

من ئەوسا زۆر به ناسکی پیم وت چونکه دەزگیرانم بوو، ئەمیستا ژنمه گەر قسه‌یه‌ک بکات دەم و دانی ده‌شکینم.

ئەبلەق بوو... ترس له تیروانین و سیمای نیشته... تیرامانیکی سه‌یر تیم پام... تیم نه‌گه‌یشت و له تاودا پیکه‌نی... خه‌یال بریدییه‌وه و غه‌مگین غه‌مگین له ده‌روپشتی خۆی ده‌روانی.

هه‌فته‌یه‌کی تر ئاگر بارانه... هەر له ئیسته‌وه تف له ده‌مدا وشک بووه، سی مندالم هه‌یه بۆ ده‌وێرن بێن به‌لامدا. گویم لی یه له ژووهره‌که‌ی ئەودو نازە پێیان ده‌لێت «له‌ولا، له ماله تازه‌که قسه له‌گه‌ل باوکتان بکه‌ن، لێره نا». نازانم له‌به‌رچی ئەو قسه‌یه‌ی نازە دلم خووش ده‌کات؟! ئاوه و ده‌یکات به ئاگردا... کللیکی بززه و دەرگای داخراوی پارچه‌وه‌کانی ده‌روونم ده‌کاته‌وه.

کوڕه‌ گه‌وره‌که‌م ته‌مه‌نی دوانزه سالانه، بانگم کرد و هەر له‌خۆمه‌وه شه‌قازله‌یه‌کم لێدا... به‌سه‌ر میزی هۆله‌که‌دا که‌وت و به‌ربووه‌وه سه‌ر زه‌وی... دەزانم زۆر ئازاری پی گه‌یشت و فرمی‌سک له چاوه‌کانییه‌وه داپارین، به‌لام دیار بوو ئامۆژگارییه‌که‌ی نازە‌ی بیره‌چوو بووه‌وه، بۆیه خۆی تیک نه‌دا و به

روومدا پیکه نی... پیکه نینه که ی منی تۆقاند... ترسام، چه شنی ترسی ئەو
 خەوانە ی نابینرین و دینەدی، کت و مت له خۆم دەچوو. خۆمی ئەوسای
 دوانزه سالان. من ئەو کاتە بۆ ماوه ی چوار سال قسەم بیرچوو بووه وه، له
 جیاتی وشە و پرستە ی ئادەمیانە، هاوارم دەکرد. بۆ ماوه ی چوار سال لال
 بووم و یهک وشە چییە له دەم نەهاتە دەرەوه. هاوار دروشمی من بوو...
 هاوار: ژیان و ترس و پیکه نین و شادی و گریان و (بوون) ی من بوو. هەر له
 به یانییه وه که له خەو هەل دەستام تا ماوه یهک هەر هاوارم دەکرد، تا زوو دایکه
 کلۆلە کهم بهرچایی دەخستە بهر دەم... دەمشیراند تا له بهر دەمدا لای ببەن.
 گەر تاقەتی قوتابخانەم نەبوایە تاقە هاواریک بهس بوو بۆ ئەوه ی نەچم. جا که
 زانیم زۆر باش ئەم شتەم بۆ دەچیتە سەر، تەماحە کانم گەرە بوون... گەرەتر.
 بۆ پارە... بۆ جل... بۆ خواردنی لاقی مریشک... بۆ هەموو ئاواتیک... هیوایه ک...
 بۆ هەموو حەزیک... ویستیک هاواریک بهس بوو بۆ ئەوه ی بۆم جی به جی
 بکریت. من ئەوسا پیش ئەوه ی قسەم بیرچیتە وه زۆر بەدبەختانە دەرئام... له
 هەموو لایه که وه تیم هەل دەدرا... له لای باوکه وه... له لای دایکه وه... دوو برا
 گەرە که مه وه... تەنانەت له لایەن خوشکه بچکۆلانە که شمه وه دچه وسیندرا مه وه.
 چش له وان... خو من له لایەن دراوسێکانیش وه هەر وابووم... حەمالی سەیر
 سەیریان پی دەکردم. نەمدەتوانی نەچم، ئاخر دایکم دەیوت:

- کوری خۆم! عەیبە، بچۆ بزانه چییان دەویت! دەبی ئیمە رۆحی
 یارمه تیمان تیا بیّت.

- باشە بۆ بهس من بانگ ده کهن؟ ئە ی سەردار و نەوزاد؟ ئە ی کورانی
 گەرە ک؟

- کورم! تازە ناوی تۆیان بردوو... بچۆ ده ی بچۆ!
 ئاخ! بۆ سەردار و نەوزاد... دوو برا گەرە کهم، چۆن ژیان منیان دزی؟ له

هه موو شتی کدا هه قی منیان ده خوارد... له هه موو یارییه کدا گزیان لیده کردم، ته نانهت له مریشک خواردنیشدا هه موو کاتیک رانه که یان بهرده که وت. که دهیان خوارد سهیری منیان ده کرد و پیم پیده که نین... رانه که یان وهک په شمهک ده خوارد... به لئو ده خوارد... منیش به دست سینگه لاستیکه که وه دانه کانم هه لده ورین و ئاره قه ی رهش و شینم ده کرده وه. خو دوو گۆلیشیان به قه در من نه ده زانی، که چی ئه وان، مندا لانی گه ره کیشیان له من تیگه یان دبوو، که یاریمان ده کرد، ئه وان و کورانی گه ره که هه میشه توپیان به من ده یانیا وه، یا خود ده یان کردم به گۆلچی. به دب ختی بوو توپیک به ناو گه لمد رت ببوايه، چش له وهی به دوو گۆل حیساب بوو، که چی تا هه فته یه کیش نه یانده برییه وه و منیش کون نه بوو خو می تیا بشارمه وه.

من ئه وسا، له کاتی شایي ئه لقه له دست کردنه که دا هه موو شتی کم بو نازه گتیرایه وه، هه رچه نده بریارم دابوو که هیچ باس نه کم، به لام تی که وتم و هه موویم بو هه لرش، خه تاکه ش، خه تای ژنیکی دراوسیمان بوو، نازهش سه رسام سه رسام سهیری ئه م لاهه ولای ده کرد. ها ئیستا نا ساتیکی تر ده کرده شه سه تباران، په له هه وریکی بچووک و سپی بوو، زوو زوو گه وره و رهش ده بوو... خه یال ده یبرده وه و ترش و مؤن ده بوو. که به زور ویستیان هه لمانبستی ن بو هه لپه رین، ئه وهزی نه کرد و «توژی سهرم گتیرده خوا» به غه مبارییه وه دانیشته وه، منی زاواش قینج و قیت له ته نیشتییه وه، خواخوام بوو ئه م شاییه نه عله تییه زوو ته واو بیت و بپرته وه.

هه فته یه کی تر دوزه خ به م چاوانه ی خو م ده بینمه وه و مال ده گویتزه وه. په شوکاوم... هه ناسه م توند بووه. ئه م ده شتی کاکي به کاکیه چون بپریم؟ به م شاخه هه زار به هه زار هه دا چون سه ربکه وم؟ هه رچه نده مال گویتزانه وه رهنگه خو ی له خویدا هینده سهخت نه بیت، بو من وا زلم کردوه؟ هه رچی شتت

ھەيە، نيوھى فري دەھىت و نيوھەكى تری لەگەل خۆتدا دەبەیت. بەتایبەتى بۆ
 يەكئىكى ئەزمووندارى وھكو من. كەچى نازانم لەبەرچى لە كاتى مال
 گويزانەوھدا مەرگ بەم چاوانەى خۆم دەبينم. ھەست دەكەم ھەموو ئەو
 شتانەى ھەمانن بەسەر يەكەو، لەسەر ئەم كۆلە نەگبەتەى من دەگىرسىنەوھ.
 كە دادەنىشم، ھەست دەكەم دۆلاب دەستمە و مېز قاچەكانم. خۆسەلاجەكە
 جلى لەبەر بکەيت ھەر لە خۆم دەچیت. ئەوھ ھىچ تەنەكەى خۆلەكەيش ھەر كت
 و مت كاسكیتەكەى سەرمە. كە دەشخەوم وا ھەست دەكەم لە پىكاب
 بەربوومەتەوھ. خۆ نازە ئەم شتانە ھەمووى دەزانیت... ھەموو كون و كەلەبەر و
 درز و قلىش و دەلاقەى ژيانى من دەزانیت... ئاگای لە ھەموو شتیکە... من بووم
 ھەموو شتیکم بۆ گىرايەوھ و فیری غەم و تاوانم كرد. ھەر لەو پۆژەوھ... ئەو
 ئىوارەيەى كە ئەلقەمان كرده دەستى يەكتر. من يەكەمجار ئەلقەكەم كرده
 دەستى. تا ئەو پەنجەيەم دۆزىيەوھ كە ئەلقەى تى دەكریت، ئارەقەى رەش و
 شىنم دەردا و دوو سى پەنجەيم گۆرى و تاقى كردهوھ، ئەوانىش ھەر وینەيان
 دەگرتين. خۆ وینە بى وەفایيەكان تا ئىستاكەش ھەر ماون. كە دەيانبينم
 پىدەكەنم و تەرىق دەبمەوھ. سەردار و نەوزاد سەرو كامىرايان پى بوو، بە
 دەستىك لاقى مريشكيان دەخوارد و بە دەستەكەى تر وینەيان دەگرت.
 ھەموو مەست و دلخۆش... دەم بە پىكەنن... بە خەندە و ئال و والا. ھەر من
 پەست بووم و نازەش سەرسام. بەيەكەوھ وەستابووین، تەوقە و ماچ و مووچ
 دەستى پى كرد... ديارى و ئالتون پىوھ كردن... ئاواتى ژيانى پىروخەرۆيى و
 قسەى سەوز و قسەى سوور. لەناكاو، لەناو ئەوانەدا كە ئالتونيان دەباراند
 بەسەر سەروسيما و جەستەى نازەدا، ئامینەخانى دراوسى جارانمان
 قووت بووھوھ... نزيك بووھوھ و ديارىيەكەى خۆى دايە نازە و ماچى كرد...
 سەيرىكى منى كرد و وتى:

- پادشا گيان! زور حهزم كرد گويم له دهنكت بيت. ئەو چوار ساله‌ی كه تووشی ئەو نه‌خۆشیه بوويت خۆم به تاوانبار ده‌زانی.
نازه مۆرپه‌یه‌کی لی کردم، وای زانی شت قه‌وماوه و من ده‌یشارمه‌وه، منیش هه‌په‌سام و زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کیشم تی گرت کاری نه‌بوو. دانیشتینه‌وه. ئاخر ئامه‌خان چی تۆی گه‌يانده ئیره؟ خو تۆ به دارشعق ده‌رۆی... چۆن ئەم هه‌موو ریگایه‌ت بری و هاتیه‌ت مالی نازه؟ بۆ دیاریه‌که‌ت به ده‌ستی یه‌کیکی تر دا نه‌نارد؟

- چوار ساله‌ی چی؟

- بېگومان ئەمه یه‌که‌م پرسیا‌ری نازه بوو که دانیشته‌وه.

- ئەها! هه‌ز ده‌که‌یت دوا‌ی ئاهه‌نگه‌که بۆت...

- نه‌خیر... هه‌ر ئیستا.

جا تی که‌وتم و هه‌موو شتی‌کم بۆ گێر‌ایه‌وه... له نووکه‌وه گێر‌امه‌وه و نه‌سله‌میه‌وه... هه‌موویم بۆ هه‌ل‌رشت. ته‌نیا یه‌ک شت نه‌بیت... درۆیه‌کی پی‌رۆز که هه‌موو ژیا‌نی منی گو‌ری... قه‌یناکا با ناوی بنی‌ین درۆ... با وابیت، به‌لام که‌س ئاگای له‌وه نییه که به‌هۆی ئەو فی‌له‌وه، ئەو چوار ساله‌ی قسه‌م بی‌رچوو‌بووه‌وه، دره‌وشاوه‌ترین سالانی عومری من بوو... به‌هه‌شتی‌ک بوو...
ساته مه‌سته‌کانی... شیته‌کانی چ زوو تی‌په‌رین؟!

وه‌ک هه‌موو کاتی‌ک... ته‌نیا و په‌ست و بی‌ که‌س راوه‌ستا‌بووم و کورانی گه‌رپه‌کیش سه‌رقالی دوو‌گو‌لی بوون. ئەوان گو‌لیان ده‌کرد و پیده‌که‌نین، منیش تۆپم بۆ ده‌هینانه‌وه و جنی‌وم به‌ دار و دیوار و دۆزه‌خ و به‌هه‌شت ده‌دا. ئامینه‌خانی دراوسیمان مالی ده‌گواسته‌وه. هاواری کرد و داوای یارمه‌تی لی کردم که بچمه دواوه‌ی پیکابه‌که و ئاگام له شته‌کانی بیت... چووم... چووم و خۆم هه‌ل‌دایه‌ لای شته‌ شه‌ق و شپه‌کانی. بی‌ر مه‌ ئەوسا تفی‌کم له‌چاره‌ی خۆم

کردو دهستی تفاویم نا به ناوچه وانمه وه، به لام ئیستا لهو تفه په شیمانم، لهو
 جنیوانهش که له دلی خوځدا به ئامینه خانم دابوون. بیرتکی سه رسور هینه
 منی مهست کرد، فیلتیکی سیحراوی تهنگی به رۆحم هه لچنی و بریارم دا که
 هه ر پیکابه که بکه ویتته جووله، من به خوځم و میزه شریکه وه خوځم هه لده مه
 خواره وه و چی ده بیت با ببیت. ئه و فیلهی ئه وسام له قه هردا بو هات... له
 به دبه ختیدا بو هات... ئه و درۆیهی ئه وسام چه ند چرکه یه کی خایاند، که چی
 هه موو ژیا نی دا هاتووی منی گوپی. خوځم هه لدا یه خواره وه و میزه له عنه تییه که
 به سه رمدا که وت، بیرمه ئه وسا ژانیکسی سه یر چووه رۆحمه وه و هه ستم کرد
 که لله م وهک شووتی شهق بوو، خوینی سووری خوځم بینی و له هوش خوځم
 چووم. کاتی هوشم هاته وه به رخوځم سه یرم کرد، سه رم به چه ند ته قه لیک
 دورا وه ته وه و له ماله وه زور نازدارانه راکشاووم. دایکم به دیارمه وه دهگری و
 باو کم غه مگین. خوشکه چکولانه کم لچی کردووه و سه ردار و نه وزادیش
 سه رسام سه رسام تیم دنوارن. من هه ستم ده کرد (پادشا) م و ئه وانیش
 به رده ست و په نا... من ئاوینه و ئه وانیش سیما ی لیلی خو یانی تیا ده بین... من
 گلۆپتکی کز و ئه وانیش وهک په پوله ی گه وره گه وره به ده ورمدا ده خولینه وه.
 که چا وه کانم کرده وه هه موویان به یه که وه قسه یان له گه ل ده کردم و هی رشی
 درندانه ی پرسیا ریان ئارامی نه بوو، جا بریا رتکی شو ر شگتیرانه م دا و خوځم لال
 کرد... په یمانم برده سه ر و قسه م نه کرد، له جیا تی ئه وه هه ر خه ریکی شیر
 شیر بووم... ها وارم ده گه یشته بنی دنیا. بورکانیکی په ست و تووره بووم به
 هیچ شتیک دانه ده مرکامه وه. ئیدی من نازناوی (پادشا) م پی درا... پادشای
 مال و گه ره ک... خودای زهوی و ئاسمان... هه وا و ئاگر و خوځ و ئاو... بی
 به زه ییتیم خسته گه ر... که وتمه ئازاردانی هه موو ئه و که سانه ی له پیشدا
 رۆحمیان ئازار دابوو... بو که س هه بوو بللی له! بو که س هه بوو قسه له

قسه مدا بکات، مه به ستم له هاوارم. ته نگم به باوک و دایکیشم هه لچنیبوو...
 ژیانم به دوو براكه م تال کردبوو، ئەو دوو برا گه ورهیه ی هه موو ته مه نی میان
 دزی بوو، جا بریاریان دا و بردمیانه لای پزیشکی دونیا... شاره کان، هیچ
 دهرمانیک له هاوارکردنی نه ده کردم... هیچ شیرینقه یه که ئەو په یمانه ی پی
 نه ده شکاندم. دایکه کلۆله که م شیخ و مشایخی دونیای بردم... مه لا
 جۆربه جۆره کان... کتیب گره وه کان... قهره جه کان... جادووگه ران... فالچییه کان...
 قاوه گره کان... غه یب دۆزه کان... کهس سه ری له م نه یینییه دهر نه ده کرد... ئەم
 مه ته له به کهس هه لئه ده هات... چوار سال به م شیوه یه... به م شیوه شیرینه
 ژیا م... هه رچه نده له شیریه و هاواری خۆم بیزاریش بووم، به لام پادشا بووم و
 کهس به بی پرسى من... منى غه مگین و دلشاد ده ستی نه ده کرد به ئاودا. تا دوا
 جار باوکم سیحربازیکى ریش سپی پشت کۆماوه ی دۆزییه وه، بردمیانه لای،
 هه رچه نده باوکم برپای به سیحر نه بوو، به لام به چاوه کانیدا دیاربوو که له
 سیحربازه که ده پارایه وه. پیره کابرا دوو سى ده ستی پیروزی به سه رمدا هینا،
 یه که دوو فووی بۆگه نی به سیما و گوچکه مدا کرد، رۆحم تیکه له هات... وورد
 وورد له چاوه کانم راما. من زه رده خه نه یه که گرتمی و ئەویش زه رده خه نه یه که
 به لام وهک ژه هر تال. به غه مباریه وه سه یریکی باوکه به دبه خته که یی کردم و
 وتی:

- ئەم کوریه شیرینه تان ناوی چییه؟

- پادشا قوربان!

له به رخۆیه وه چه ند جارێک پادشا... پادشای دووباره و سى باره کرده وه و

وهک شهسته باران رسته یه کی میژوویی دهر په راند... وتی:

- پادشا ده توانیت قسه بکات.

دایکم فرمیسک له چاویدا بوو... خۆی پی رانه گیرا و وتی:

- چۆن؟

- ئەم كورپە خۆى واى له خۆى....

نەمەيشت رستهكهى تهواو بكات... ههستام و كهوتمه جنيو پى داني...
دايكم پهلامارى دام و كهوته ماچ كردنم... باوكم كه گوئى له موسيقاي دهنگم
بوو له خوשיاندا نهيدەزانی چى بكات، نهيدەزانی چ سهمايهك ههلبژيريت.
باوهشى پيدا كردم و چى پارەى له گيرفاندا بوو گرتييه سيحربازەكه و
دهستى ماچ كرد و وهك رهشهبا دەرپهريين و چووينهوه بو ماللهوه. ئيدى وا
بلاوكرايهوه كه سيحربازەكه منى چاك كردووتهوه و كهس به درۆكه مى
نهزانی... كهس ئەم فيله پيرۆزهى پى ئاشكرا نهكرا. دايك و باوكم له و رۆژهوه
له خوשיاندا نه بير لهوه دهكهنهوه كه دوا رستهى سيحربازەكه چى بوو؟ ئەى
بو من كهوتمه جنيو پى داني؟ نه كهس پرسيارى كرد و نه كهس پرسيار
دهكات.

ئابى ۱۹۹۵

* له رۆژنامهى «پهيام» دا بلاوكراوتهوه... ژماره « ۵ » ريبهاندانى « ۱۹۹۸ ».

والتى په يکه ره کان

كەس پېشېبىنى ئەو پۇژەى نەدەكرد... ئەو پۇژە شوومە... ھەوالى ئەو بەيانىيە... ئەفسونناوييە... باراناوييە سەيرە... پۇژى يەكى نىسان... ھەموو پېكەنىيان دەھات... سوور بوون لەسەر ئەوھى كە ئەو تەنيا درۆى نىسانە... درۆيەكى سپىيە و ھىچى تر... گالتەيەكە و سەربەقور دەھىنئە پېكەنىن... نوكتەيەكە و غەمبارترين كەس دەخاتە سەر كەلكەلەى ھەلەكە سەما .

ھەموو وایان دەووت... دەیانووت درۆى نىسانە... كەس باوهرى بە گوچكەى خۆى نەدەكرد . سەرھتا بە زەردەخەنەيەك وىستیان كۆتايى بەم گالتە نەعلەتییە بەین... كە ھىمىنتر بۆ جارى دەيەم گوپیان لە رادیوكە گرت، جا وىستیان بە قاقای پېكەنىن ئەم نوكتە ئەھرىمەنىيە... ئەم درۆ زلە داپوشن... دانەدەپوشرا .

ئاخر ھەموو سالتىك لەو پۇژەدا، ھاوپپیان... خزمان... كەسى دوور و نزىك: گالتەيەك... نوكتەيەك... فشەيەك... درۆيەك لەگەل يەك و بەزمىك بەيەكتر دەكەن و بە پېكەنىن كۆتايى بە ھەموو سەرسامى و ترس و دوودليەك دەھىن و خەنى دەبن. بەلام ئەمجارەيان وەك جارەكانى تر نىيە . درۆيەكە ھەر زۆر زلە، دونيا دەشلەقینئەت، يەخەى ئاسمان دەگرى و شاخ دەرمىنى و ئۆقيانوسىك دەخاتە سەما .

ئاخر كەس بىستووئەتى مىرى لەسەر رادیو بىھوئەت ختووكەى ئەم گەلە بدات. كەى مىرى درۆى سپى دەزانئەت؟ كەى تاقتەى گەمە و گالتەى ھەيە؟ كوا كاتى ئەوھى ھەيە نوكتەى رەسمى بگىرئەتەوہ. بىگومان شتەكە وا نەكەوتەوہ.

بەيانى زوو بوو... ھەتاوى گورگەزى ھەموو لايەكى پۆشن كردهوہ... باران و ھەتاو بەيەكەوہ دەبارين. تا چا و برىكات، لە قوولايى ئاسمانەوہ وەك عاشقەوماشقە دياربوون، خۆيان بە يەكدا دەدا و لەيەكتەر ھەلدەسوو... ئەمیان بە باران پرچى زىپىنى خۆى تەردەكرد و بارانەكەش خۆى دەشوشت بە تيشكى ھەتاو. ھەموو لەگەل كرددنەوہى راديوكەدا دەم بە پىكەنين بەرچايان خوارد. ھەوالەكە يەك لەسەر يەك دووپات دەبووہوہ، دەم و چاوە خەوالووەكانى... برسپيەكانى... سيما پر لە قين و سۆزەكانى زیندوو كردهوہ.

«مژدە... مژدەيەكى خۆش»... لەگەلئا پارچە مۆسقىايەك رەق، وەك ئەوہى بەردىك ئاوازەكەى بۆ دانابىت پى بە پى ھەموو وشەيەك شنەى دەكرد. «ھەچ كەسەك دەيەويت... دەتوانىت لەماوہى سى رۆژدا پەيكەرەيك دروست بكات و لە ھەچ شوپىنەك دلى دەخوازىت داچەقەينەت. ئەمە بريارى سەرۆكە و كەس با دوودل نەبىت. ئىمە دەخوازين ئەم شارە بكەينە پايتەختى موزى جىھان و پەيكەرەكانتان جىگای رىزى ئىمە و سەرۆكى خۆشەويستە و بىھەينە بەرچاوى خۆتان كە ھەروا دە سالى تر... سەد سالى تر... ھەزاران سالى تر چۆن پەيكەرەكانتان دەبنە جىگای رىز و شانازى و چ مېژووويەك تۆمار دەكەن بۆ ھەموو نەوہ خۆشەويستەكانى داھاتووى ئەم گەلە. دەى ئىتر قۆلى لى ھەلبكەن ئەى ھاوولايىيە خۆراگرە بەشەرەفەكان و لەدلا شيرىنى سەرۆك».

نەخىر ئەمە ھەر دەبى درۆى نىسان بىت. ئەمە رىستەى دەمى يەكە بە يەكەى ئەو ھەشاماتە بوون كە لە بازار و دايرە و مزگەوت و كۆلان و قەيسەرى و كۆگاكاندا جمەيان دەھات و دوودل و سەرسام لۆمەيان دەكرد و جنىويان دەدا و پر بە دلش پىدەكەنين. «خوا بيانباتەوہ بۆ خۆيان و گەمەيان»... «ئەمانە ئىمەيان كرددوہ بە گالتهجار». «مالى فشەم بە قورگرتن»... پروابكەن! ئەمرۆ لەبەر پىكەنين دەستم شت ناگرىت».

ئەو كەسانەش كە بەسەردان لە دەرەوھى ولاتەو ھاتبوونەو و كەمىك ھەوای ديموكراسى بەزۆرەملى چووبووھ ناو سىيەكانيانەوھ دەيانووت «چۆن حكومەت لەسەر رادىيۆى رەسمى درۆى وا رەسمى لە رۆژى يەكى نىساندا لەگەل خەلكدا دەكات! ئاخى ئەمە كارى خراپ دەكاتە سەر كەسايەتى و حالەتى سايكۆلۆژى مرۆف».

بەلام نىتر پروداوھكە ھەر ئەو كاتە لە حالەتى سايكۆلۆژى چووبووھدەر، كە كاتىك بۆ ئىوارەكەى، سەرۆك خۆى، لە تەلەفیزیۆنەوھ رايگەياند، ئەو ھەوالەى كە بىستوویمانە راستە و درۆى يەكى نىسان نىيە. پىناخۆش بوونى خۆشى دەربرى بەوھى كە كەس دەستى نەبردووھ پەكەرىك دروست بكات، چونكە كەس برىواى بەو فەرمانبەرە قورپەسەرە نەكردووھ كە لە دەمى ئەمەوھ مژدەكەى لە رادىيۆھ پى رايگەياندوون و وتى «لەماوھى تەنھا سى رۆژدا، بەزۆرنا، بەلكو گەر حەز و تواناتان ھەيە، پەيكەرىك چى بكەن، ئەوھش دەزانم و تۆزىكىشم لەسەر خويندۆتەوھ كە دروستكردنى پەيكەرىك لەماوھى سى رۆژدا كاريكى مەحالە، ھەر لەبەرئەوھش مەرج نىيە پەيكەرەكان لە ئاستى ھونەريدا شياو بن. درىژەى دا بە قسەكانى و وتى:

جا لە ھەركوچى دلتان خەونى پىوھ دەبينى سل مەكەنەوھ و داىچەقینن. ئەمە برپارە و پەشيمانى لەدوا نىيە. ھەج پەيكەرىك بى گرنگ نىيە. گرنگ بەشدار بوونە. با پەيكەرى تىكۆشەرىك بىت، يان سەربازىكى ون. با ھى خۆتان بىت، ھى بابتان... داکتان... دەزگىرانتان... باپىرە گەرەتان... شەھىدىك... پىشمەرگەيەك... نەفەرىكى مېژوويى... بابە با سەرى ئەسپى بى... چش با من بم. ئەو شتانە خۆتان برپارىدەن. لە ھەج شوينى دايدەنن، پەيكەرەكانتان ميانى ئازىزى ئەم شارە ئازىزە دەبىت.

ھەر ئەو ئىوارە درەنگە پىاوانى ئەم شارە پزانه ناو بازار، كۆلان و

دوكانه كان، چى بۆرەك، گەچ، چىمەنتۆ، ئاسن، شىش و گلەسورە ھەبوو كړپيان و كەوتنه دروست كړدى پەيكەرى خۆيان. ئەو شەو شەوى ھەشر بوو... تا بەيانى كەس كەرويشكە خەويكيشى نەكرد. بەرەبەيان بە ھەزارھا كەس پەيكەريكى قۆزيان بۆ خۆيان تاشى. سەيريش لەو ھەدا بوو كە سەيرى ھەچ پەيكەريكت بكردبايە، دەتزانى خاوەنەكەى چ كارەيە. مامۆستاكان بە خۆيان و دارەكانى مستيانەو... مەلاكان بە خۆيان و قورئانى باوھشيانەو... سياسىيەكان بە خۆيان و دەمانچەكانى بەرباخەليانەو... لىفە درووەكان بە خۆيان و لىفە شەركانسانەو... قوتابيان بە خۆيان و قۆپيەكانى گيرفانسانەو... چاچيان بە پيالەچاى شيرينى دەستيانەو... دلدارەكان بە نامەى فرميسكاوييەو... سەركردەكان بە خۆيان و ئەسپە قەشەنگەكانسانەو... ئەمە ئاسنگەرە و چەكوش... ئەوھشيان شاعير و قەلەم. ئا ئەوھيان قەسابتيكى ئاساييە يان پياوكوژتيكى ياسايى؟ ئەى ئەمەيان دزە يان فەرمانبەرى نەگبەتى بانك؟

ھەموويانت دەناسيەو و كەس كەسى لى ون نەدەبوو.

ئيدى ھەر بۆ بەيانى سيمای ئەم شارە گۆرابوو، فريا نەدەكەوتى سەيرى ئەم ھەموو پەيكەرە ناھونەرى، خواروخپچ، گيپر و سەيروسەمەرانە بکەيت. ھەر ئەو رۆژە شەريكى زۆر كرا و خوينتيكى زۆرتريش رڤا، لەسەرئەوھى كە ئەو سەرى ئەم پەيكەرەى دزيووە، ئەميشيان دەستى پراوى ئەو... ئەو كەللەزلەش قاچى لە گەچ گيراوى ئەوى قۆستۆتەو و ئەم كۆلۆلەش لووتى ئەو. ئەم لاسايى ئەوى كردۆتەو و ئەميشيان ھيندە تەماشايان كردووە و پى ي پيکەنيوون، تەريق بۆتەو و سەرى بى چاوى پەيكەرەكەى خۆى لە دەست بەرپۆتەو.

ھەر ئەو رۆژە ھەموو ماندو و برسى... تينوو... برست لى برا و تووپە

دەبوايە بېنە پاسەوان لە بەردەم پەيکەری دروست کراوی خۆيان... دەبوايە لەوێ بى بۆئەوێ نەتدزن و تىکت نەدەنەو. ليشاوى رِق و بوغز و جنيو و گلەبى خەلک هەر زيادی دەکرد... هەريەکە وەک کوکوختييهکی نەخۆش لە بەرپى ی پەيکەری خۆيدا هەلکۆرما بوو، ئیدی هەريەکە و بە شتيکەو... بە چەقۆو یان خەنجەرێکەو... بە دەمانچەيەکی چواردەخۆرەو یان تۆپى سەدوشەش ميليم... نا هيج نەبى بە تاپرێکەو... بە تىروکەوانیکەو... بە ئاميرێکی بريندارکردنەو، پاريزگاری پەيکەری سيبەرەکەى خۆى دەکرد.

بە هەزارەها لە توورەيدا خوین لە چاويان دەتکا... بەئاشکرا جنيويان دەدا... جنيو بە دارودیوار و حکومەت و ميژوو دەستە و دايرەى سەرۆک و بگرە دەلین جنيویکی زۆریش پەوانەى سەرۆک خۆى کراو. تومەس سەرۆک هەموو جنيوکانى بيستبووو و پرووی نەهاتبوو بەئاشکرا بيخاتە سەرخۆى و بيتە سەر تەلەفیزیۆن، بۆيە يەکیکی تری لەجياتی حزوری خۆى نارديوو کە نامەيەکی گرنگ بۆ رۆلەکانى ئەم گەلە بخوینتەو.

کابرای موزیع وەک بەزۆر نيردرابیت پەست و توورە و ترۆ وەک شاخی بەفر رماو قیزاندى: بەم جووتە سمیلەم قەسەم... ئەوێ پارچەيەک... تەنيا پارچەيەک لە پەيکەری خۆى يان يەکیکی تر لى بکاتەو، قۆلى لى دەکەمەو. ئەوێ لووتى ببيرى... لووتى دەبرم. ئەو کەسەش شيشيک لە پەيکەریک دەربهينيت... بربرەى پشتى وەکو ماسى دەردینم... ئەو کەسەش بوز بە پەيکەریکەو بکات هەلیدەواسم... قور بەسەر ئەو کەسەى سەریک بدزى... سەرى لیدەکەمەو. خوام لەخوايەى يەکیک سەیری ئەوێ تر بکات حيسابى دەردەچیت... وەى بۆ ئەو کەسەى پەيکەریک دەروشينيت... پيستی کەول دەکەم. واوہيلا لەو کەسەش کە لە دوايدا بە پەيکەری يەکیکی تر پیدەکەنيت، لە بەنديخانەدا گيرى دەکەم و تا ماوہ با بۆ خۆى گۆرانى بلت.

کابرا هیئنده هه‌لچوووبوو وهک ئه‌وهی خوئی بریاره‌که‌ی دابیت، ده‌له‌رزی و قورگی وشک ببوو، بۆیه به پرتاو دهستی برد و ئه‌و شووشه «تراوی»‌ی که له به‌رده‌میدا دانرابوو به فرییک هه‌ل دا و تی هه‌لچوووه. «هه‌چ پیاویک ری له ژنه‌که‌ی یان له کچه‌که‌ی خوئی بگری پیکه‌ر دروست بکات له پیاوه‌تی ده‌خه‌م. هه‌چ برایه‌ک نه‌یه‌لی خوشکه‌که‌ی پیکه‌ریک به‌دلی خوئی دروست بکات، دلی ده‌رده‌هینم. ئاخ‌ر، خو ئه‌م بریاره‌م هه‌ر بۆ پیاوان ده‌رنه‌کردوو... هه‌موو رۆله‌یه‌کی به‌شه‌ره‌ف ده‌گریته‌وه... له ژن و له پیاو... له مندا، گه‌نج، شهل، کویر، که‌ر و لال. خو من ئه‌م بریاره‌شم له خو‌مه‌وه نه‌داوه، داواکاری چه‌ند سا‌له‌ی ئیوه‌ی نازیزه، که ئه‌م شاره سیمایه‌کی جوان و شارستانی هه‌بیت و گه‌رۆک و توریستی جیهانیش که بین بۆ زیاره‌تمان ده‌بی شتی هه‌بی سه‌یری بکه‌ن. ئیوه خو‌تان داواتان کردوو که ده‌بی پیکه‌ریکی زۆر له‌م شاره هه‌بیت، ئیتر ئه‌م شه‌ر و پیک دادانه‌تان له چی؟ ئه‌م هه‌له میژووویه له ده‌ست مه‌ده‌ن... دوا تکام ئه‌وه‌یه که با که‌س سه‌یری ئه‌وی تر نه‌کات، ئاخ‌ر دوو رۆژتان ماوه مردوو‌تان نه‌مری، دوو رۆژ چیه ئه‌گه‌ر سه‌یری یه‌کتر نه‌که‌ن و سه‌ره‌به‌ست بن بۆ خو‌تان. که‌میکیش فه‌نتازیاتان بخه‌نه گه‌ر. هه‌ز ده‌که‌م ئه‌وه‌ش بلیم، که مه‌ترسن و دوو‌ل مه‌بن. که‌س له‌مه‌ودوا ده‌ستکاری پیکه‌ره‌کانتان ناکات. ئه‌گه‌ر خوانه‌خواسته شاره‌وانی یه‌ک پیکه‌ر... ته‌نها یه‌ک پیکه‌ر چیه تیک بداته‌وه، منیش هه‌لیده‌وه‌شینمه‌وه... ناوه‌که‌شی ده‌گۆرم و ده‌یکه‌م به وه‌زاره‌تی ئاسایشی گۆل و پیکه‌ر و گۆلزار.

دوای ئه‌م نامه میژووویه‌ی جه‌نابی سه‌رۆک، دیسانه‌وه هه‌ر هه‌موو پزانه‌وه ناو بازار، کوچه، مزگه‌وت، قوتابخانه، زانکۆ، قه‌یسه‌ری، باخچه، خه‌سته‌خانه و کۆگاکانه‌وه. گه‌نج و پیر، کور و کچ، بیوه‌ژن و خانه‌خوئی، هه‌مووشتیکی پیویست و ناپیویستیان کری، دزی و پیچاپه‌وه. هه‌چ که‌ره‌سیه‌ک که له‌شی‌ک...

سەرىك... قاچىك... لووتىك... دەستىكى پى دروست بىرىت... گەچ و چىمەنتۇ... دار و دەۋەن... بەرد و بۆيە، رۆن و گورىس، شىش، تەختە و ئاسن... وردە زىخى كانىلە... بەردى گورچىلە... قوورەسور، بۆرەك، قىر و خورما.

ئىتر ھەر بۇ ئەو رۆژە، پڑانەۋە ناۋ يەكتەر... پەيكەرە مردوۋەكان... پەيكەرە زىندوۋەكان... واى لى ھاتبوۋ دەرزىت ھەلبدايە نەدەكەۋتە ەرد. لە ھەموو شوئىكىدا... لە ھەموو سووچ، قوژبن و بن بەستىكىدا... دوور دەستىكىدا... لە ھەموو ھەۋارىكىدا... پەيكەرت دەدى لەژىر چەترى پاسدا... لە ناۋەراستى شەقامىكى گشتىدا... لەسەر منارەى مزگەۋتەكان... گۆرستانەكان... ھەر لە باخچەى گشتىدا بە سەدەھا پەيكەر دروست كرابوون... لە سەربان و ھەوشەى زانكۆ و قوتابخانەكان... لەسەر دىۋارى كارگە چەند سال لەكاركەۋتوۋەكان، لە بەردەمى رەفە خالىيەكانى كىتابخانەى گشتىدا... لە ھەر جىگايەك كە دل خەۋنى پىۋە دەبىنىت، ئەمىيان لاي پەيكەرى بەرزى سەرۆكەۋە... ئەۋيان لەسەر شانى راستى، ئەۋ ھەتيۋە پىشتى تى كر دوۋە و ئەۋ چەتيۋەش چەمۆلە. ئەۋيشيان لەبەر قاچى ئەسپەكەى سەرۆك، يەككى ھەر چوۋبوۋە سەر ئەسپەكەش كەس نەيدەۋىرا سەيرى بىكات، ھەموو ھەۋارىك سىخناخ لە پەيكەرى جۆراۋجۆر... رەش، سىپى، شىن، سوور، زەرد، سەۋز و بۆر.

پەيكەرى كورپىكى كوۋر لەسەر ئەسپىكى بى قاچ... پىاۋپىك خۆى و دەمانچەيەك كە لەسەرى گەۋرەترە، مندالكارىك داۋاى ژەھر لە مارتىك دەكات و پەيكەرى مارەكەشى كر دوۋە... شوخىك بە ماكسىيەكەۋە لەجىياتى ماسى گرتن خەرىكى دىلفىن گرتنە... پىرېژنىك قزىكى رەشى بۇ خۆى كر دوۋە و لە ئاۋىنەدا سەيرى لەشى دەست لى نەدراۋى برونزى خۆى دەكات... مندالىك بە نارنجۆكىكەۋە... پەرىيەكى نازدار خەرىكى كۆترىازىيە، نووسەران بە جانتاى

سەفەرەو، شتى سەيرت دەبىنى: پاكەت فرۆشى پىدەكەنى... پەيكەرى ژن و مېردىك بەيكەو بەختيار... سۆزانيهكى قەشەنگ جلى بوكىنى دەپوشى... دايكىك نە چاۋ بە فرمىسك بو، نە كراسەكەى رەش... كورپىكى گەنج ريش و سميلى دەتاشى... بىۋەژنىك بە منداللىكەو شوو دەكاتەو... حەماللىك دەستى لە تاكسى راگرتوۋە و پەيكەرى تاكسى يەكەشى كىدوۋە... پياۋىكى سميلى بابىر فوو لە مۆمەكانى سەر كىكى تەمەنى دەكات. پەيكەرى باوكىك كرابوو كە گسك دەدا و لەسەرىشى نووسرابوو «ئىش كىردنى رەگەزى نىر لە مالەو»، پەيكەرى دوو كەس بەدەم يەكەو پىدەكەنىن... پەيكەرى كەسىك ئاۋاتىكى مابوو... بە ھەزارەھا پەيكەرى كچى رووت و قووت لە حەوشەى مەكتەبى كوراندان... كچىكى قەيرە لەگەل باوكىدا تۆپ تۆپىن دەكات و ھەردووكىشيان بە شۆرتەو، دزىك پارە بەزىادەو دەگەرىن تەو بو خواۋەنەكەى و لەسەرىشىنووسرابوو «لىم ببوورە»... خوشكىك پەيكەرى سەرى ئەژدىھايەكى كىدبو لەسەرى نووسىبو «برا گەورەكەم»... باوكىك لەخەو رادەپەرىت و بەبى ئەۋەى توورەبىت مەكەمژە دەخاتە دەمى ساۋاى جگەرگۆشەى... سىياسىيەك رۆمان دەخوینىتەو... پەيكەرى سەرۆك عەشیرەتىك لە ناۋەراستى باخچەى ساۋاياندا لە جىياتى سرۋودى نىشتەمانى، پشیلە سوورە بە مندالان لەبەردەكات. ژەنەرالىكى خەمبار لەسەر كورسى «خانەنشىن»ى دانىشتوۋە و تف لە دەست و پلى خویناۋى خۆى دەكات... پەيكەرى يەكىكت دەدى گوى لە يەكىكى تر دەگرى... يەكىكىش دەمانچەكەى دەستى دووكەرت كىدوۋە.

ئەۋا ئىتر ئىستا ئەم شارە پر بوۋە لە پەيكەرى... «بو ھەچ لا دەكەى نەزەر» تەنانت لادى و شارەكانى تىرش بىستبوۋيان... دەگىرنەۋە و دەلىن كە زۆر كەس لە شوینى ترەۋە ھاتوۋە و پەيكەرى خۆى ھىناۋە، ئىتر بە سوۋارى پاسكىل بى يان بە كەرى... بە ماشىن يان تراكتور و عەنتەرناش... بە عەربانە

يان به كۆل، كه شوپنپان نه بووه بینه ناو شارهوه و هەر له قهراخی شاردا دایانناوه و گهراونه تهوه. دهلین زۆرکەس كه رپیان لی تیک چوو هەر له بهینی پهیکه رەکاندا ماونه تهوه تا هەناسه یان لی براوه... هەندیکیان وهک پەری بالیان لی رواوه و فریون بۆ ئاسمان.

ئەو کەسانەش که پهیکه ریان بۆ خۆیان نه کردبوو، ئەوانه بوون که تاکو ئەم کاتەش هەر لهو باوه رەدا بوون که ئەوه تەنها درۆی نیسان بوو... درۆیهک و هیچی تر.

ئەوا ئیتر ئیستا پهیکه رەکان له جیاتی مرۆقه کان له سەر شهقامه کان پیاسه دهکەن... له باخچه کان دلداری و له بازارپیش شت و مهک دهکرن و دهفرۆشن، بهم رۆژگارەش زاوژی دهکەن... ئیدی ئیستا خه لکه که له مالهکانی خۆیاندا بهند بوونه و رینگه ی دهره و هیان نه ماوه. هه ریه که ماندوو برسی... سۆز وهک به فراو... په شیمان... گیرخواردوو به دست پهیکه ری خۆیه وه... به دست سیمای قورای خۆیه وه... به دست دهستی له گه چ گیرای خۆیه وه. تەنانەت دەرگای دهره و هشیان بۆ ناکریته وه، چونکه له بهردەم هه موو دەرگای مائیکدا پهیکه ریک پرواوه، که سیش نه بیر له وه دهکاته وه و نه بۆشی هه یه پهیکه ریک برووشینی و تیک بداته وه.

نیسان ۱۹۹۷

* له گۆفاری «رههه ند» دا بلاوکراوته وه... ژماره «۳ - ۴» ی سالی «۱۹۹۷»...
لاپه ره «۹۹ - ۱۰۴».

به یازی گونفرۆشیک

ھاوین بیت یان زستان... گەرما بی یان سەرما... ھەتاو بی، پادشای زھوی و
 ئاسمان... یان بەفر بیت دیاری خواکان، بۆ من ھیچ ناگۆریت. من ھەر منم...
 لەسەر کورسییەکی بی ڕەنگ دامدەنیشین... لە بەیانی زووەوە تاكو ئیوارە
 درەنگ... ڕۆژی... دوان... دە، مانگیک... دوان... دە. ڕۆژگار بال دەگری و منیش
 بی بال لەسەر کورسییە ڕەنگ پەریووەکەم دانیشتووم... دانیشتووم و ھیچیش
 ناکەم... نە بەختیارم و نە بیزار... پیر و پەککەوتە... لەر و لاواز و خرف و بی
 ئاگا... ھەپۆل ھەپۆل مێشی گەورە و بچووک لە خۆم دەردەکەم و دەرناکەم.
 ئەوانە مێشن یان مێشوولە... زەردەوالەن یان کوکوختی و ھەمامە، نازانم. نە
 چاوم باش دەبینی و نە گوێچکەم باش دەبیسستی... نە توانای ناسینەوہی
 تارماییەکانم ھەیە و نە تاقەتی ئەوہم ماوہ دەنگەکان لە یەکتەری جیاکەمەوہ.
 جار بەجاریک گویم لە ژاوەژاویکە تیناگەم. شیوہن و گریان و نالینە، یان
 شادی و پیکەنین... ھاروھاجی مندالانی کۆلانە یان تەپل و زورنای شەروشۆر...
 یەکیکە و بەرپیکەوت پێدەکەنیت یان بووک و زاوایەکە و شەوی یەکەم پرخەیان
 دیت... تارمایی دەبینم لەبەرچاومدا وەک برووسکە نامینیت. یەکیکە و ڕادەکا
 و ھەوالیکی خۆشی پێیە و دەیگەین، یان تۆلە ی سەندۆتەوہ و خەنجەری خۆی
 و ھشانووہ و ھەلڈیت. باوکیکی دانسقەییە و یاری خۆشاردنەوہ لەگەڵ کچە
 چکۆلانەکەیدا دەکات یان زەلامیکە فەقیرە لەخۆی دەترسیت. ئافرەتیکە و لە
 زۆلم و درندەیی مێردەکە ی بالی گرتووہ و مال جی دیت، یاخود عاشقیکی
 قژ بژە و لە ژووان دواکەوتووہ و وەک تیر دەردەچیت. جار بەجاریک تەقە

دەببىستىم، تىناگەم. ئەمە تەقەي پاستىيە يان تەرەقە... شار چۆل كىردنە يان گىرتنەو... ھاوارە ياخود گۆرانى... نازانم، ئەمە شارەكەي مەنە وروژاۋە... يان شارە زەردەۋالە. كەسىك نابىنم لە دەروپىشتم پىسىيارىكى لى بىكەم... لە سىپىدەۋە تاكو خۆرنىشەن پىسىيارى سەير سەير لەلام دروست دەبن، كە ئىۋارە يەككى دىت و دەمباتەۋە ژورەكەي خۆم ھىچم بىرنامىنىت. خەۋ دەمباتەۋە... سەرما بىت، يان گەرما... لە ژورەكەي خۆم بىم يان لە دەردەۋە، لەبەردەمى پەنجەرەكە يان لە ھەيوان بۇ مەن ھىچ ناگۆرىت.

ھىچ بۆنىك ناكەم... دەلى ي لووتىم بۇ ھەمىشە گىراۋە... بە قوورەسۈورە سۈاخ دراۋە. تەنھا بۆنىك كە لووتى مەن پى ئاشنايە، بۆنى خويىنە، مەن ۋابزانم ئەمە ھەر زۆر لەمىژە پۈۋى داۋە... لەدۋاى شەرىك لە شەپكەن... كام شەپ؟ نازانم. بەلام سەيرە، ئەۋەم ھەرگىز لەيادناچىت كە لۆكەيەكى گەۋرەيان ھانى و لە خويىنى ھەموو كوژراۋەكانيان ۋەردا، بە كەيف و پىكەنەن و گۆرانى و سەماۋە، لۆكەي خويىناويىيان دا بە لووتماندا. ئىمەي مندال ئەۋسا لەۋ خويىنە... لەۋ تۆپەلە ھەۋرە سۈورە سىلمان كىردەۋە. مەن بىرمە بۇ يەكەمجار بوۋ لە ژيانمدا گىيام. ھەر مندالنىك ئەۋ لۆكە رەقەي بۇ چەند چىركەيەك بە لووتەۋە نرا تا ۋەك توتكەسەگ بۆنى بىكات. بەلام مەن دۋا مەنال بووم، ماۋەيەكى زۆرى خاياند و مەنيان بىرچۈۋەۋە، چۈنكە ھەموو سەرقال بوون... سەرقالى تەقەي خۆشى و ھەلپەركى ي سەركەۋتەن و سىروۋدى بىردنەۋە. مەنىش تەنيا، خۆم و لۆكەيەكى سۈورەلگەراۋى توۋرە، بۆنىكى ئەرزەنگ و چەند دالۆپىك فرمىسكى خويىنەن لەۋ دىمەنە شىتەم دەروانى كە پۇجى سىپىمى دىزى بوۋ.

ئىدى لەۋ پۇژەۋە ھەموو بۆنىك لەلام بۆتە بۆنى خويىن. ھەموو دىمەنى سىروشت و جوانىيەك خويىنى لى دەتكى... بۆنە خۆشەكان مەردن... پەنگەكان مەرگىكى كت و پىر يەخەي گرتەن. تەنەت گولەكانىش، ئەۋ گولانەي بە مندالى

عاشقیان بووم و له هه موو شتیکی ئەم گەردوونەم زیاتر خوێش دەویستن، ئەوانیش بۆنی خوێن گرتنی... ئەوانیش وەک شەپکەرێکی مەست دێکیان دەگرتە یەکتەری، پزوپۆ و گەلا و خونچە و کالۆی یەکتەریان بریندار دەکرد. لەدوای شەر، ئای لەو گولە شەپانگیزانەیی من بینیم، وای لەو ساردۆنیا توورانە... تۆ سەیری ئەو گولە باخە کە هەر لە مین دەچیت، پەپولە یەک قاچی پیاوێت دەتەقیتهوه. ئەو گولە قەیفەیه هەر دەلی ی سۆ گۆشەیی بەرمۆدایە... هەچ لووتیک بەنیازی بۆنکردن لێ ی نزیك بێتەوه هەڵدەلووشیت. ئەو گولێ خەشخاشە گرمۆلەبوو یان ژیشک؟ ئەو ئەویان گولەمیشە یان تەونی جالۆکە؟ ئەو گولە چاوشیلەیه بۆ مۆر بوو تەوه؟ ئەو رەشە پێخانەیه بۆ سوور بوو؟ ئەو شەست پەرە چۆنە وای کراوه؟ ئەو ئەو لالۆعە باسە بۆ تەنگی بە شوکری خان هەلچنیوو؟ هەمیشە بەهار بۆ لچی کردوو؟ گولە بەرژەکانیش تەپ و تۆزی شەر کوێری کردن، دەلی ی گورگن، هەر مانگ دەربکەوێت دەلوورین. گولە هیرو و حوسنی خان کردوویانە بە سەر تەنووری باخچەیی خۆیان، خونچەیی یەکتەریان لە بن دەرمانی. ئەو ئەو لالۆعە مەچەک ئەستوورە بۆ چنگی دێکاوێ لەو گولە نیلۆفەرەیی دراوسێ ی گیرکردوو؟ ئەم دێکە کولەیی لەکوێ وە هیناوه؟ چ باخەوانێکی دڵ رەق پێ ی بەخشیوو؟ من بپروا ناکەم پیرەیی باخەوان ئەم شتەیی کردبیت. ئەو گولەکانی خوێش دەویستن وەک جەرگی خۆی... پارێزگاری دەکردن و لەگەڵیا بوون وەک سێبەری. پەری وشکی هەلوەریوو یەکیکیانی ببینیایە دەگیا... وەک بنیشت دەیجوو... وەک موفەرک دەیدا لە سنگی خۆی... بە دەیهەا دەرمانی لێ دروست دەکردن... ئەمەیان بۆ سک هیشە... ئەویان بۆ هەلامەت و کۆکە... ئا ئەویان چاوی کوێر چاک دەکاتەوه و ئەو دانەیهش چێگای گولە.

من یەک سال زیاتر هەوڵم دا تا رازیم کرد گولەکانی بۆ بفرۆشم، ئەویش

ھەر لەبەر ھەژاری... لەبەر نەداری زۆر گریا و رازی بوو، ئیدی من بووم بە
 گول فرۆش، گولفرۆشیکی دۆراو... بئى قازانج و بئى دەستمايه. گولە
 بۆنخۆشەکانم بە شەقام و بازار و کۆلانەکاندا دەگێرا. کەس نەبوو گولێک
 بکڕیت... کورپیک نەبوو گولەباخیک بکڕیت بۆ دەزگیرانەکەى... پیاویک بۆ
 ژنەکەى. مێخەکیک، کچیک بیکڕیت بۆ کورپیکى چاوشین... بئوھژنیک، بۆ
 سەرگۆرى مێردە زالمەکەى. بە ناچارى ھەندى جار، بەخۆپایى و بئى حەق
 دەست گولەکانم دەبەخشییەو. یەخەم دەگرتن و ھاوارم دەکرد، ئیوارەیه و
 چەپکە گولێک بەرنەوہ بۆ مالمەوہ، لەجیاتى شەپوشۆر و ھەرای پۆزانەتان
 لەسەر سفرەکە دايبنن... بە گەرە و بچووکەوہ بۆنى بکەن... ناسک و پاک
 دەبنەوہ. ھەندیکیان جرتیان بۆ لى دەدام. کەس بیری لە گول نەدەکردەوہ...
 بەلامدا تیدەپەرىن و مەست نەدەبوون... کە دووردەکەوتنەوہ، لە درکێکى
 ھەلکشاو دەچوون... لووتیشیان وەک باگردین، منیش لەژێر ئەو ھەموو گولە
 جۆرەجۆرانەدا بئى باک بووم... لە باخچە دەچووم، ھەنگ و پەپوولە و بالندەى
 دنیا بەدوامەوہ بوون، من بووم فیئى گولى رەنگاوپرەنگم کردن... رەنگى
 جۆراوجۆر... فیئى بۆن کردنى گولە دەگمەنەکان. ئەمىستا خۆم... وەى لە
 لووتى خۆم... لووت بەخەسارى... ھىچ بۆنىک ناکەم... بۆنى خوین نەبئى.
 کە سمىلېشم گووگرە بوو... شەپکى خویناوى تر دەستى پئى کرد و قاچى
 چەپم تیاچوو... خۆم و گۆچانیک بووین و ھىچى تر.
 لە ھەرەتى لاویشدا، چاوەکانم دووکەلى شەپکى تر کزى کردن، لە
 کارکەوتن و چاویلکەى دونیاش دیمەنى بەر دیدەمى پروون نەدەکردەوہ. ئیدی
 بەو شىوہیە... پۆژ لەدواى پۆژ... سالى لەدواى سالى... شەپ لەدواى شەپ تاكو
 ئىستا رامکېشا... دەستخەرۆ و ماندوو... مېشکم کول. نازانم من کیم؟ من چى
 بووم؟ جار بە جارێک لە کون و کەلەبەر و لۆچى خەونەکانمدا بۆ وەلامىک

دەگەرپىم، بەلام ئەفسووس، تەنانەت خەونەكانىشىم گالتم پى دەكەن... جارىك دەمكەنە سەربازىكى ون... جارىكى تر مامۇستا... شەويكىان دەمكەنە شاعىر... لە خەونى شەويكى تردا دەبمە ژەنەرال و فەرمانى شەريكى خويىناوى دەردەكەم... گاهىك دەبمە ئەندامىكى گەرەسى سىياسى و گاهىكى تر خاوەن گۆشار. بەلام من ھەچ كەسىك بووم، كەسىكى شەركەر بووم... شەركەريكى گرنگ، بۆيە بەو شىوھىيە خزمەتم دەكەن... دەمھىن و دەمبەن... خواردم دەكەن بەدەمەو... ژوورم بۇ پاك دەكەنەو و جەكانم بۇ دەشۆن. بە زستانان لەبەردەمى پەنجەرەيەكدا دامدەنن. كە بەفر دەبارى وا ھەست دەكەم پۇكى من كلوو فرىشتەيەكى سىپى پۇشە و دەبارى. كە بارانىش دادەكات، ھەست دەكەم گيانم دەبىتە چەترىكى سىپى... پەپوولە و ھەنگ و بالندەكان لەژىرىدا كۆدەبنەو. ئەوانەى كە ھەمىشە بەدوامەو بوون. ئىدى بۇ خويان ژىر چەترەكە دەكەنە كەژاوى پەلكەزىرىنە.

بە ھاويىنان دەمھىننە دەرەو، بەرھەتاوى سووتىنەر... لە بەيانى زووەو تاكو ئىوارەى درەنگ... چەقۆيەكم پىيە تا پارىزگارى خۆمى پى بكەم... چەقۆيەكە ھەمىشە بەدەستمەو، ھەچ تارمايەك ببىنم... ھەچ سىبەرەيك لىم نزيك بىتەو چەقۆكەى خۆم دەو شىنم. ئەو منم بەم رۆژگارە سىبەرەكان لەت و پەت دەكەم و تارمايەكانىش قاش قاش. لە بەيانى زووەو تاكو ئىوارەى درەنگ... زستان بى يان بەھار... ھاوين بى يان پايز بۇ من ھىچ ناگۆرپىت.

تەمووزى ۱۹۹۷

دهمايك

- من ئەوئتا گەرامەوہ.

هاورپکانم، لە ترس و خوۆشی و دوودلیدا نوقم بوون، لیوہکانیان وشک و سیمایان زەرد، بەشیوہیەک زمانیان تەتەلەئە دەکرد دەتوت تازەبەتازە زمانیان پزاوہ، ہیچ یەکیکیان بە رپک و پپکی رستەییەکی سادەئە پپ تەواو نەدەکرا. ھەر وشەییەک کە لەناکاو دەر دەپەری، کۆکەییەکی پپش خوۆ دەخست. قورگیان بووبووہ گۆرستانی وشە و رستەکان، کۆلەمستەییەکی سووکیان دەکیشا بە پستی یەکترا و زەردەخەنەییەکی تالیان دەپرژانە ناو چاومەوہ. جا بە دەست و سەر و چا و برۆ و لەش دەدان. بە سەرسامییەوہ لیم ورد دەبوونەوہ، وەک مەستیک باوہشیان پپدادەکردم و ماچیان دەکردم، لووتیان لەپپش دەمیاندا دەگەیشتە روومەتم. ھەر پاش ساتیکی کەم، وەک ئەوہی من دارپک بم لە درک، خوۆیان دەکیشایەوہ دواوہ و لیم دەتەکینەوہ. بەئاشکرا دەسلەمینەوہ و دەترسان. ھەستم بە ئازاریان دەکرد. وەک ئەوہی من لە گۆر ھاتبمەدەرەوہ، وەک ئەوہی جاریکی تر زیندوو بوو پپتمەوہ، بە ھەسرەت و شلەژاندنیکی زۆرەوہ دەستیان لی دەدام... لە لووت و دەست و گۆپچکە و سەر و قژم.

- ئا... ئەمە... تۆی؟

- بەلئ منم ھاورپکانم... منم، نامناسنەوہ؟

- ئاخر تۆ... شەھید...

- نەخیر، من زیندوووم... من تەنھا بریندار کرام و ھیچی تر.

نەخیر، ئەم رستە شیواوانەئە من ھیچی بە ھیچ نەکرد، ئەوانی زیاتر

ماندو و بی ئارام کرد. چاؤ ئهبلهق و بی قهرار... داچلهکیو، لهناو دهریای سهرسامیدا لهخه وهستاو... ههناسهسوار... گلینه ترساو... پراکردو بهناو ههریمی ترسدا پۆح تاساو. ئهلقاوئهلق دهوریان دام، بهشیوهیهک دهوریان گرتم دهتوت دهیانهوئ بمشارنهوه. پینچ، شهش هاوپی ئازیزی جاران، ئهوانه ی لهنیوان ژیان و مهرگدا... له ریزهکانی خبات و تیکۆشاندا ههناسه و نانهپهقه و مهتاره ی ئومان ده بهخشییه یهکتری، ئهمیستا له شتیک دهترسن تیناگه م. دهستیان گرتم، بردمیانه ژووړیکه وه، لهسه کورسییهک دایانام، ئهوانیش دهتوت نه مامی بهردهمی په شه بان هه موو لهشیان دهله رزی، جا بهناچاری به چیچکانه وه له بهردهمدا هه لئروشکان و مژ لهسه مژ جگه رهیان بهبا دها. به دزه نیگا سهیری یه کتریان ده کرد و جار به جار یک چریه چریان به گوچکهی یه کتردا دها. تاو نا تاویک، به پیدزکی، به لاچاوی دهچونه په نایه که وه، ته له فۆنی لاسکییان دهرده هیئا و چهند وشه و نیشانه ی سهیرسهیریان دهرکاند و وهک ئاویکی شله تین، خاو و خلیچک، سووک و باریک دههاتنه وه بهردهم.

دهره وه ی ژووړ پری بوو له هه شامات، دهیانوو یست بینه ژووړه وه و بزنان کتیه ئه مه ی که هاتۆته وه.

هاوړیکانم، که ئیستا هه ره هه موویان بوونه ته لیپرسراوی گه وره گه وره دوانیان وهک گپژهلووکه ی شیت چوونه دهره وه و به تووړه یی و هه ره شه کردنه وه بلاوه یان پیکردن و وهک شه مایکی ناوچه وان ته ره گه رانه وه. من هه له م کرد، ده بوایه هه ره نه گه ریمه وه، ده بوایه پرا بردووم فریدابایه ته قورگی نه هه نگیکه وه... یان به به ردیکی چا وچنۆکی ئه و شاخانه م بسپاردبایه بو ئه وه ی هه رگیزاوه رگیز نه مداته وه، تا منیش به و شیوه یه، دلپاک و ساویله نه یه مه وه بهرده میان. یان که هه ره گه راشمه وه، ده مامکیم بپۆشیبایه

بۆ ئەوئەوئە كەس نەمناسیئەتەوئە. من چوزانم لەدواى من، دونیا بەو شیئوئەوئە دەكەوئەتەوئە... بەو شیئوئە كۆمیدییە غەم ئاویژە.

من وەك ئەوئەوئە مئیشیئەك مئوان نەبئەت، بەو شیئوئە گەرامەوئە، ھەر لە دووری دوورەوئە ھاوئەكەم ناسییەوئە، دەستیئەك بۆ ھەلئەبئەن و باوئەشى گەرمی پەر سۆز و بئەوئەوئە بۆ كەردنەوئە، بەلام ئەوان ھەپەسان. ھەر لە دووری ھەرسقئەكەوئە گوئەم لە ئیدانی تەپئە دئیان بوو، لە مارشى سەربازى دەچوو. من پئەكەنئەم بۆیان، ئەوانئەش وەر و سەرسام... شەكەت و مەنگ. تا بەتەواوئە گەیشتمە بەردەمیان، ئەوان چەند پەنجەئەك بالایان كەمئەكرد. وئەستەم باوئەشیان پئەدابكەم، سەلەمئەوئە، من وام زانی نامناسنەوئە، وتم ئەمە منم. ئەلقاوئەلق دەوریان دام، دەتووت دەیانەوئە بشارنەوئە، بەدوودئەوئە باوئەشیان پئەدكردم و گئەنەشیان چواردەوری دەپشكنی وەك رادار.

بەردمیانە ژوورئەكەوئە... تا ئیوارەئە درەنگ منیان گئەدایەوئە، بەبئە ئەوئەوئە وشەئەك لە دەمیان بئەتەدەرەوئە، كە پەرسیارئەشم دەكرد، ئەوان بئەدەنگ بوون وەك ماسی. لەپەر گوئەمان لە ھۆرئە ئۆتۆمبئەلئەك بوو، وەك ماریك پئەوئە دابن ھەستان و راجلەكئەن «ئەوئە ھات... با بۆئەن». وەك نابئەنئەم دەستیان گرتەم و چوونە ناو ماریئەسئەكئە پەشى قەشەنگەوئە، بۆ ماوئە زیاتر لە یەك كاتئەمئەر رئەگامان بئەرى، بۆ كوئە نازانم! بەبئە ھئەچ وشەئەك... بەبئە ھئەچ بزە و تەمئە ووتە و ھەتاوئە گەرمئە پستەئەك. لەپەر راولەستائەن... بە ھئەمنئە دابەزئەن... دئەسانەوئە ئەلقاوئەلق دەوریاندام، بەشیئوئەك وەك بئەنەوئەت لە شتئەك، لە كەسئەك بشارنەوئە. چوونە خانوویەكەوئە... كوئەسكئەكئە زەبەلاھەوئە، لای لئەپەرسراوئەكئە زۆر گەورەوئە، من ھەر بەوئە زانئەم كە زۆر گەورەئە، چونكە ھاوئەكەم كە لەگەلما بوون ھەموو سلاوئەن كەرد و لەبەردەمئەدا دەست لەسەر سەنگ نووشتانەوئە، من خۆم بۆئەگئەرا و پئەكەنئەم، بەوئە پئەكەنئەم چونكە ئەم

لېپرسراوهم ناسییه وه. که جار ان هر به دواماندا راید هکرد و تکای دهکرد و تکای دهکرد بۆئوهی بیبهین له گه ل خۆماندا کاتیک کاریکی گهره مان ئهجامدهدا. به پیرمه وه هات و باوه شیکی گهرمی پیاکردم و چووینه ژوره وه. له سه ر کورسیه کی ئه نتیک داینشاندم و هه موویان له به رده ممد له سه ر زه وییه که به چوارمشقی دانیشن، دهتوت من مامۆستام و ئه وانیش قوتابی پۆلیک کورسیه کانی دزرایت، جار به جار یک به گوئی یه کتردا دهیانچرپاند، من نه مده زانی باسی چی ده که ن! له پر یه کیکیان هه لده ستا و ده چوه په نایه که وه، به ته له فۆنی لاسکی چه ند وشه یه کی نه ئینی ده درکاند و ده ست به تال وه ک ماسیگریک بۆ راوه ماسی چوو بیت و نه هه نگی توش بوو بیت، به زه رده خه نه یه کی تاله وه ده هاته وه به رده مم. ماوه یه کی پیچوو، سی لېپرسراوی گهره تر هاتن، من ده مناسین، تا دواپی هی گهره تر و گهره تر خۆیان کرد به ژوردا، تا ژماره یان بوو به دوو ده رزن. ئینجا دوو دوو، سی سی به یه که وه که و تنه قسه کردن. باسی ئه وه یان بۆ کردم، که باشتر وایه خۆم پیشانی که س نه دم و هر به شه هیدی بمیئمه وه.

- ئاخر من هر بریندار کرام و وه ک ده بین شه هید نه کراوم.

وتیان، که شه هید بوون، به رزترین پایه و به نرخترین و به به هاترین دیارییه که من وه مگرتوو و پیرۆزترین ئاستی ژیا نه که من پیی گه شتووم. ئیستا ئیتر تۆ سومبولی گهره ی حیزب و نیشتمانی ئیمه یه... میژوو یه کی دره وشاوه ی چه سپاویت... مۆمیکی هه میشه داگیرساو و ئه ستیره یه کی بی باکیت و شه وی ئه نگوسته چاوی ئه م گه له مان بۆ رو ناکده که یته وه. ئه و کتیبانه یان بۆ هینام که له سه ر ئازایه تی و مه زنی و جوامیری من نووسراون... ئه و نامیلکه شیعری یانه یان بۆ خویندمه وه که بۆ من و به سه ر مندا هه لدراون که پری بوون له وینه ی شیعری جوان جوان.

- ئاخر من شهيد نه كراوم كورينه! من هر برينداركراوم و به سهد مه تری
چهد كيلومه تريك رامكرد بو نه وهی نه كوژريم. خو من دوايي دوو سي نامه م
بو ناردن، رهنه پيتان نه گه يشتبیت.

چهد سیتیک پولیان بو هينام كه وينه ی منی تيا چاپكراوه و وتیان كه
ئیتر نه مه تويت و به هيچ شتیک ناسردريتته وه، نه وه شيان بيرنه چوو وتیان كه
له داهاتوويه کی نزيكدا وينه ی تو له سهر دراو و پاره ی كاغه زيش به ريتويه.
ئیتر كار له كار تر ازوه و هيچ گه رانه وه يه ك بو دواوه نييه.

- باشه من، خو م ئاشكرا ناكم، تنها دمه ويت بگه ريمه وه لای دايك و
خوشكه كه م... بو ماله يه ك ژووريه، سهربان داته پيوه كه ی خو مان. باسی
نه وه يان كرد كه نه و ئاواته م بي سه روشوينه، چونكه دايك و خوشكه كه م
ئیتستا، له كو شكيکی پان و به ريندا ده ژين و به ده يه ها به رده ست و به سه ده ها
پاسه وان له بهر ده رگای كو شكدا ئيشكچی شه و و رۆژن.

- باشه خوشكه كه م تا ئیتستا شووی نه كردووه؟ خو ئیتستا پرچی به ته واوی

سپی بووه.

باسی نه وه يان كرد كه هيچ كه سيك ناويريت توو خنی ده رگای كو شك
بكه ويت. به داخه وه تا ئیتستا شووی نه كردووه. چهد كه سيك ويستبوويان
داواي ده ستی بكن، به لام ئيمه هر به مال و خيزانه وه شاربه ده رمان كردن.
پاسه وانه دل سوژه كان نايه لن كه س توو خنی نه و ناوه بكه ويت. جا له و باره وه
دل له دل مه ده.

- مه به ستان چيه دل له دل مه ده! من دمه ويت خوشكه كه م بو خو ی
شووبكات مردووتان نه مرئ. نه ك نه و، به لكو له دل وه ئاواته خوازم دايكيشم
شووبكات وه، ئاخر نه وه ده سال زياتره باوكم مردووه. باشه بو دايكاني ئيمه
دواي مردنی مي رده كانيان، نه وانيش خو يان ده نيژن و شوونا كه نه وه.

وتیان که ئیتر ئەو چارەنۆسە و شوونەکردن باشتەرە لەوێ خوشکی تۆ...
 خوشکی پەرمزی نیشتمان و تاجی سەر هەرەشە لە ژبانی بکریت.
 - باشە کێ هەرەشە دەکات؟
 کەس نایکات... بەلام هەرەشە هەمیشە هەیە، خۆ هەر دەبێت مەژوونێکی وا
 پارێزگاری بکریت، ئێمە وامانزانی تۆ سوپاسمان دەکەیت.
 - سوپاسی چی؟ من دەمەوێت ژبانی خۆم بکرمەو و بە ئاسودەیی
 سەرێکی شار بدەمەو.
 باسی مەیدانی گەورە شاریان بۆ کردم کە بەناوی منەوێه و هەر لەوێدا
 هەر پۆژە و بە دەیهە گەنج و مندال ناوی خۆیان تۆماردەکەن و دەبنە شیری
 مەیدان و پارێزگاری لە حیزب و نیشتمان دەکەن و بەسەری من سوێند
 دەخۆن و چاوی من تیشکە و رێگەیی خۆبەختکردنیان پێ نیشان دەدات. وتیان
 کە بەتەواوی پەشیمان دەبمەو لەوێ کە شەهید نەکراوم. دە تۆ سەیربکە! جا
 ئەو کاسیتی قیدیۆیانەیان پیشاندام کە باسی ئازایەتی و بەرەنگاربوونەوێ
 دوژمن و شەهیدبوونی منی تیا بوو. باسی ئەوێ کە چۆن من هەر بە تەنیا
 بەرەنگاری دوو سەد کەس بوومەتەو و هەموویانم وەک عەلەشیش پەرپوێ
 کردوون و وەک قەلەموون سەربریوون. باسی ئەوێ کە تانکم خواردوو و بە
 دەیهە هەلیکۆپتەر خستۆتە خوارەو.
 - ئاخر من شتی وام نەکردوو.
 تازە کراوە و کردووتە... شیاو و بووتە مێژووییە کە لە مێشک و دەروونی
 برینداری کەسدا ناسردرێتەو، بەسە ئیتر گالتهمان لەگەڵ مەکە!
 - ئاخر من تانکم هەر نەبینوووە تا بیخۆم.
 - چۆن؟
 وەک پێم ووتن، هەلیکۆپتەرێک هەر بە دوامانەو بوو، تا هەموو هاورپێکانمی

شههیدکرد... تهنهها ههر من مامهوه... شهکهت و ماندوو، تهقهه کرد تا فیشهکم پئی نهما، ئەو پیس برینداری کردم. هیچم بۆ نهکرا... ئەو ههر زۆر نزیک بوو، وهک دالێک دهخولایهوه بهسهه سهرمدا... منیش چهکهکهه تێگرت و شووشهه ی پهنجهرهکهه ی هارپهه ی کرد، کهچی ئەو زمانی لئی دهردههینام و برۆی لئی ههلهتهکاندم. دهستپێژیکی بهسهه سهرمدا کرد... ئیتر منیش تیمقوچاند... «فۆرست گامپ» یک بووم بۆ خۆم هینده خیرا بووم زهوییهکهه ی ژیر پیم دادهچهلهکی. به برینداری رامکرده دێیهک له دێیهکانی ئەودیو... له شوینێک کهوتم و ئاگام له خۆم نهما. دهلێن که چهند مانگیک ههر بیههوش بووم. ئەوا شهش ههوت ساله تازه برینهکانم وا خهریکن ساپێژ بین.

ههموو چهپلهیان بۆ لیدام و باوهشیان پیاکردم و وتیان که به خیرایی ئەو شتهه ی که من گێرامهوه دهبیت بکریت به دهیهها فیلم و به سهدهها پۆتریت. ئیدی دهبی وابیت... ههلیکوپتهریشته نهخستبیته خوارهوه، تانکیشته قووت نهدابیت گرنگ نییه، گرنگ ئەوهیه که گهل وات لئی دهروانیت. وهک پهزمزیکي گرنگ... ئەفسانهیهک که کهس پرسیاری لئی ناکات. پهشیمان مهبهروه له شههیدبوون... تازه ریگهت پئی نادریت... کار له کار ترازاه. تو ئیستا مهزنترین و قارهمانترین کهسه ئهفسانهیهی ئیمهیت و به خۆت نازانیت... باسی ئەو ههموو پهیکههه یان بۆ کردم که له ههموو شوینێکی ئەم شارهدا بۆ من کراون و ههموو ریبوارانی بهیانانی سهه شهقامهکان له من زیاتر سلّو له کهسه تر ناکهن. ئەوانهشی که نایهه سهه شهقامهکان... ههر له کونی مالهکانیاندا له تهلهفزیۆنهوه فیلمهکان دهبینن و له رادیۆوه باس و خواسهکان دهبیستن. تازه پهشیمان بوونهوه شتیکی زۆر ترسناکه و ههپهشه له بوونی ئیمه و حیزب و نیشتمان دهکات. ئیمه تازه ناتوانین ئەم ههموو پهیکهه رانه تیکبشکینین... ئەم میژوهه بسرینهوه و بلێین که سومبولی پیروزی نیشتمان

درۆیه. با هیچ کاتیک بیر له شتی وا نهکه مهوه و خوّم ئاشکرا نهکه م. شههید
نهبوونی منیش هه ره شهیه کی گه ورهیه له بهردی بناغه ی ولاتی ئازیز و درکیکه
دهچیت به چاوی حیزبدا و یه کتکیان که تا ئه و کاته قسه ی نه کردبوو وتی:
ئاویکی سارده و له هه مامدا ده کریت به سه ر شاعیریکی خه یالآویدا.
هه موو دایانه قاقای پیکه نین و منیش هه ر به پیکه نینه وه پرسیم:

- باشه ئه ی ئیستا چی بکهین؟ چی له من ده که ن؟

خۆشمان نازانین! گیرمان خواردوو به ده ست تۆوه... باشه بۆ تۆ شههید
نه کرایت؟ باسی ئه وه یان کرد که من ئیستا گرفتیکی گه وره م و شیکارکردنم
سه خترین شته که تا کو ئیستا ها تۆته سه ر رینگه یان... شه رمیشیان نه کرد
باسی کوشتنم بکه ن، به لام قسه که یان قووتدایه وه و وتیان که نا کرئ و ناشی
شتی وا رووبدات و که س دهستی تیناچیت، چونکه تۆ تاجی سه ر و ئه فسانه ی
ئیمه ییت و که س ماف به خۆی نادات بۆ به جیهینانی کاریکی ناره وای ئاوه ها.
به لام سلّیان له وه نه کرده وه بلّین که به هیچ شیوه یه ک نابیت له م کۆشکه بچمه
ده ره وه، په یوه ندی به هیچ که سیکه وه بکه م، هه چ که سیکیش له م براده رانه ی
ئیره زاری ته ته له بکات و وشه یه ک له باره ی منه وه به یه کیکی تر بگه یه نیت،
ده کوژریت.

هه ر به به رچاوی خو مه وه هه ر هه موو ئاماده بووان ده ستیان خسته سه ر
دهستی یه ک و په یمانیان دا و به مه رگی خو یان و به سه ری من سویندیان
خوارد که که س هیچ وشه یه ک له باره ی منه وه له هیچ شوینیک نه درکینیت.

مارتی ۱۹۹۸

سه گانی سفر

هەردوولا ئامادەى شەرى بوون... ھەموو شتیک لەبەردەستدا بوو، ھەر شتیک کە ئەم شەپەى پى بېریتەو، زەخیرەىەکی زۆر، تۆپەل تۆپەل لەسەر یەکتەرى ھەلچنرابوون، لەو ھەش گرنگتر... پێویستتر، باوەرپیکى پتەو بوو بە خود و ھاوپیانی ئەم پێبازە. ھەتا بلی پۆژیکى لەبار بوو بۆ بردنەو و دۆرانن، ئەمرۆ، ئیتر مەسەلەکە دەبى بەلایەکدا بکەویتەو... براو و دۆراو دەستنیشان بکریت. لەدوای ئەم شەپەو، ئیتر پەیوەندیەکان جاریکی تر دەگۆردین... دەسەلات بەجۆریکى تر دابەشەکریت.

هەردوولا لەسەر زۆرشت ریکەوتن، گرنگترین شت مەسەلەى بریندارەکان بوو، کە وتوێژیکى زۆرى لەسەر کرا. لە دواچاردا بریاردا کە بریندارەکان بەبى سى و دوو بەرەلابکرین... بۆ کوئ دەچن؟ بۆ کوئ سەرھەلەگرن؟ خوای دەکرد بۆ دەرەوہى ولات... کەس ھەقى بەسەریانەو نەبیت. ئەمە یەکەمجار بوو کە بریاری وا گرنگ بدریت، کە بریندارەکان خوایان، مافى چارەنووسى خوایان دیاری بکەن. لە شەپەکانى سالانى پێشودا، لە ھەموو کەسێک بى مافتەر ئەوان بوون، دەبوا یە ھیچ نەکەن، یەکسەر وازبھینن و دانیشن. بەلام ئەمسال ھەک سالەکانى تر نییە، ئەمجارەیان گەر بریندارەکان دەیانەویت بچنە بەرەکەى تر، ئەوا لەم حالەتەدا دەبیت برینەکانیان زۆر دلسۆزانە ساریژبکرین و ریزیکى زۆریان لى بگیریت. گەر دەشیانەویت بچنەو بۆ مالەو و پالى لیبەنەو، ئەوا بریار لەدەست خوایانە و کەس بوى نییە بە خراپە باسیان بکات، یان کەسایەتیان لە نووسینەوہى بېرەوہرییەکانى داھاتوویندا

برووشینیت، خو ئەگەر دەشیانەوێت بگه‌ڕینه‌وه زۆنی شه‌ر و بینه‌وه پیزی هاو‌پێکانیان و فریای ئەوه بکه‌ونه‌وه که ببنه‌وه به قاره‌مان و تا دوا دلۆپ شه‌ر بکه‌نه‌وه، ئەوا بۆ ئەم مەه‌به‌سته چه‌ند مەدالیایه‌کیان دروستکرد که چاوه‌پێی یه‌خه‌یان ده‌کات. ئەوه‌شیان بیرنه‌چوو که دیله‌کان به هیچ جو‌ریک نابێت به شیوه‌یه‌کی ناشرین مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵدا بکری‌ت، به‌لام ئەگەر هاتوو دیلێک، زمانی ته‌ته‌له‌ی کرد و شتیکی که‌میش له‌باره‌ی پلان و ته‌کتیکی شه‌ر و فی‌لی هێرش‌بردن و زۆریتی و چۆنیتی و جیگای زه‌خیره‌کان به لایه‌که‌ی تر بێت، ئەوا له هیچ شوین و زه‌مانیکدا هیچ که‌س لێی خو‌ش نابێت.

هه‌ج که‌سیکیش تا نیوه‌ی بری نه‌کرد و باوه‌ری به رێبازه‌که نه‌ما و تاقه‌تی له شه‌رکردن و به‌یه‌ک‌دادان چوو، که له‌وانه‌یه ئەم شته هه‌مووان بگریته‌وه، جا له‌به‌ر ئەم مەه‌به‌سته هه‌ر که‌سی ده‌بێت کو‌تریکی سپی له گیرفانی شه‌رواله‌که‌یدا قایم بکات و هه‌ر که کو‌تره‌که‌ی ده‌ره‌ینا و به‌ره‌لای کرد، ئیتر که‌س نابێت ده‌ستی بۆ به‌ری‌ت. باسیکی گرنگی تریش که هاته‌پێشه‌وه ئەوه بوو که هیچ لایه‌ک نابێت هی‌زی تر له ده‌روه‌ به‌ی‌نیت، جا چونکه هه‌ردوو لایان، چه‌ند جاریکی زۆر ئەم که‌تنه‌یان کردبوو، جا یه‌کسه‌ر هه‌ردوو لایانی بوونی خو‌ی ده‌برێ و سه‌عاتی سفر ده‌ستپێکرد.

به‌سه‌ر سه‌ری یه‌کیکدا فنگه‌ی کرد، سه‌ری دانه‌واند و خو‌ی کپ کرد... له ترساندا میزی کرد به‌خویدا. دانه‌یه‌کی تر سه‌ری یه‌کیکی تری تیغ کرد، کلاوه‌که‌ی چوو به‌ئاسماندا، زراوی چوو، یه‌کسه‌ر ده‌ستی برد بۆ سه‌ری، به‌لام هیچ خوینیکی نه‌دی و دُنیا بوو که به‌ری نه‌که‌وتوو، جا له خو‌شیاندا ده‌ستی کرد به‌گۆرانی.

دوو تاقم بوون... ئەمیان تاقمی ئەولایان په‌ساندبووه په‌ناگه‌یه‌که‌وه و ئەولاش ئەملای له په‌ناگه‌ی خو‌یاندا قانگ دابوو.

شهر هەر بهردهوام بوو... چهندهها شووشهه پهنجره هارپههان کرد... دوو سئ ئارهه ئی تهلهفیزیۆن کهوتنه خوارهوه... پیاویک چهنده مانگیکی زۆر مندالهکانی خوئی برسی کردبوو، ههرچی پارهیهک که ههیبوو، دابووی به پارابۆلیک، بۆ ئهوهی سهیری «مید تی ئی» پیبکات، کهچی له چهنده لایهکهوه بۆیان قووپاندبوو... هینده تووره بووبوو، چهقۆت لی بدایه خوینی لی نهدههات، ههر بۆ تاقی کردنهوهش چهقۆیهکیان لئندا... ههپهسا و وتی: «ئهگهر خوینم لی نهیهت، ئهوا قوتابخانهی جۆدۆ و کاراتی دهکهمهوه، منداله ئازیزهکانی ولات فیتری ئهه وهرزشه دهکهه». قسهکهی تهواو نهکردبوو، خوین فیچقهی کرد... به پرتاو باوهشیان پیاکرد، پیکابیکی خههکه شکاویان پهیداکرد و برههیان بۆ خهستهخانه، دهلین که له پینگا دووسی جار وهسیهتی کردبوو که پارابۆلهکهی بدن به خوشکهزاکهی که زۆری خوئندهویت... بهلام که دکتورهکان تیماریان کردبوو... دلنیایان کردبوو که ههچی لئنایهت، وتبوی: «با بۆ مندالهکانم بمینیتهوه».

کهس نهیزانی کی بهراستی بهرکهوتوه و کی بهدرۆ بردووپهتهوه و گۆرانی دهچرئ؟ خه لکی گهرهک تا ئیستا بهم شیویه، وهک ئهه ئیواره درهنگه تووره و قهلس نهبوونه. ههچ کهسیک ناویریت سهه بهینیته دهرهوه، کهس نهیدهزانی کی دۆسته و کی دۆزمنه؟ سهرمای ئهه ئیوارهیه ههموو ریکۆردیکی شکاندبوو... بهفر بهقهه چهنده بالایهک باریبوو. شهپرکههکان بهتهواوی پهکیان کهوتبوو. کهس نهندامیکی له جهستهیدا نهماوو نهتهزی بی، شوینیکی جل نهماوو تهرنهبووی. ههچ پالتویهک... ههچ دهستکیش و ملپیچ و کلاویک بهرگهه هیرشی تهتهریانهی ئهه رهشهبا ساردهی نهدهگرت. بهفرهکه ههمووانی پیرکردبوو... برۆکانیان سپی بووبوون... سیمایان له دوروهوه زۆر نورانی بوو. ئهگهر باسی گوچکه نهکریت، ئهوا لووت له ههموو جیگایهکی تر

زیاتر په کی که وتبوو، هر له چلورهی گوئسه بان دهچوو. یه کییک به چاویلکه وه شه پری دهکرد، که شووشه ی پیوه نه مابوو، که هیرشه دهرده هره دتووت شیربه فرینه یه.

نینۆکه کانی قاچ و دست له نینۆک که وتبوون، یه کییک که فه قیره سکی دهچوو، له ناو به فره که دا خوئی پیس کردبوو، خه یال بردبوویه وه و دهیویست ناویکی تر بو ئه م جوړه نینۆکانه بدوژیته وه. له کوئی دا ناوی نان نینۆکی سویسری. یه کییک تر بو به ختی ره شه خوئی دهگریا، دهستی گوئی نه دهکرد، تا کوتره که ی گیرفانی دهر به یتیت، هاواری کرد تا یارمه تی بدن، هیچ نه بیت کوتره که ی بو هه لفرینن، به لام که س گوئی له هاواری که س نه دهگرت... که سیش کوتری خوئی به قهرز نه ده دا به وی تر. ره شه باکه زور به هیزبوو، ملپیچی یه کییک فراند، له کاته دا بوو که خه ریک بوو دایگر نه وه، یه کسه ر وازیان لیته نا، که س نه یزانی ئه وه ملپیچ بوو یان کوتر! «به م سه رمایه که ی وه ختی شه ره!»

ئه م رسته ی ده می یه که به یه که ی پیاماقوولانی گه ره ک بوو... نه یانده زانی چوون کوئی به م شه ره نه گریسه به ین.

- که س گویمان لیناگریت.

- خوئیان هه زیان له شه ره و چاوه ری پی رۆژیکی له باری وا بوون.

- رۆژی له باری چی؟ به م سه رمایه، هه ردوولایان هه ر دهیدو ری پین.

- ئی خو به هاوینیش ناکریت!

یه کیکیان خه یال بردبوویه وه و وتی: - بو ناکریت؟

- هاوینی چی؟ ئه وه ئاوی ئیمه یه و بو ئه وان رزاوه... ئیمه یس که خوین

گه رم و گه نج بووین هه زمان لی بوو.

- به لام به م شیوه یه درنده نه بووین!

- دەلئى چى! ھەر ھەمووشيان جگەرگۆشەى خۆمانن.

دوو سى جار ھەولئىكى زۆر درا بۆ راگرتنى ئەم شەرە، بەلام بى سوود بوو. كەرەتتىكىش خۆيان كۆكردهو و ۋەفدىان نارد... ھەر كە دەرگەوتن دايانگرتنەو... زۆربەيان خەرىك بوو بەركەون، جا بە ھەلەداوان و تى قوچانەو دەرزابوون... ناوېژىكردەكە سەرى نەگرت.

خوئىكى زۆر رژابوو سەر بەفرەكە. تا ئىوارەى درەنگ چەند جارىك، ئەمبولانس ھات و برىندارەكانى بەپەلە گەياندە خەستەخانە... پەنجەرەى مالەكان بەپۆھ نەمابوون... چەند دەرگايەك لەشوئىنى خۆيان ھەلەكەندرابوون و گوئزرابوونەو بۆ پەناگە. سەر بەفرەكە پرى بوو لە كۆترى مردارەو بوو، كە لەژىر پى شەرەكاندا فلىقابوونەو، كەس نەيدەزانى ئەم شتە سىپىيە بەفرە يان كۆترى ئاشتى؟ چەند دىوارىك دارمابوون، كەس نەيدەزانى شەرەكان بوون يان نەرمە پالى داخ لەدلى رەشەبا؟ جا جنىوئىكى زۆر رەوانەى ئەندازيار و ۋەستاكان كرا بۆ دروستكردى ئەم جۆرە دىوارانە. دارتەلەكان شۆرپووبوونەو، كەس نەيدەزانى جنىو بەكى بدات؟ بە بەفرەكە، كە قورسى كردو، يان بە ملپىچ و كلاوى بە رەشەبا ھەلفراوى شەرەكان يان بە شارەوانى؟

ئىدى بوو بە شەو... ھەرىكە داخ لەدل گلۆپى مالەكەى خۆى، ئەو ھى مابوو ، كوژاندەو... شەرەكان لەلای خۆيانەو بە بزە و پىكەننەو كشانەو... شەرەكە ۋەستا... دەرگاكان، ئەو ھى مابوون، خى داخران... ئارامىيەك پالى بەسەر كۆلانەكەدا كىشا... رەشەباكەش كزبوو، تا ھەر نەما. بەلام كەس نەيزانى كى بردىيەو و كى دۆراندى؟ چەند كەس برىندار بوو و چەند كەس لەھۆش خۆيان چوون؟ كى لەناو بەفرەكەدا و لەگەل كۆترەكاندا، ئەو شەو بەجى مابوو؟ كى ھەلھات و نەيوئىرا بچىتەو بۆ مالەو؟ چ مندالىك لای

ھاوپټکھى مایه وه؟ کھس وه لامي ئه م پرسىارانھى لانه بوو. به لام تاقه شتټک که
بو هه مووان زور روون و ئاشکرا بوو، ئه وه بوو: که ئیتر له مه ولا به هېچ جوړیټک
نابټت له م کولانه دا شه ره به فر بکړیټ.

کوټایى مایسى ۱۹۹۸

پیرست

۷	دیوه‌خانی ئه‌ستیره‌کان
۱۷	سه‌مای دارستان
۲۵	ئاوینه درنده‌ییه‌کان
۳۵	پادشا
۴۷	ولاتی په‌یکه‌ره‌کان
۵۹	به‌یازی گولفرۆشیک
۶۷	ده‌مامک
۷۷	سه‌عاتی سفر

لە بەرھەمە بۆلۈكراوھكانى نووسەر:

- ۱- زىراب - كۆمەلە چىرۆك، چاپى يەكەم، سوید ۱۹۹۱ .
- ۲- چاوهروانى - رۆمان، چاپى يەكەم، سوید ۱۹۹۲ .
- ۳- بەيازى گولفرۆشېك، كۆمەلە چىرۆك، چاپى يەكەم، سوید ۱۹۹۸ .

سوپاس و پېزانين:

- ۱ - بۆ ھاوپىم كاك عەبدوللا رەھىم، كە تايپ و مۇنتازى ئەم كۆمەلە چىرۆكەى گرتە ئەستۆى خۆى و لە من بە پەرۆشتر بوو بۆ چاپكردنى .
- ۲ - بۆ ھاوپىم كاك ھىوا قادرى شاعىر كە دىسۆزانە يارمەتى دام لە ھەئسوراندى ئەركەكانى چاپخانەدا .

ARAM KAKAYFALLAH

Blomförsäljarens utkast

NOVELLER

Stockholm 1998